

Euroopan unionin virallinen lehti

L 141

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta
6. kesäkuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 468/2009, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2009, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/32/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa käytettäviä uuttoliuottimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (uudelleenlaadittu toisinto) ⁽¹⁾ 3
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/40/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastuksesta (uudelleenlaadittu toisinto) ⁽¹⁾ 12
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/42/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevista tilastoista (uudelleenlaadittu toisinto) ⁽¹⁾ 29

- II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Komissio

2009/431/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 29 päivänä toukokuuta 2009, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyytämän, Englantia, Skotlantia ja Walesia koskevan poikkeuksen myöntämisestä vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY mukaisesti** (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 3853)

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 468/2009,

annettu 5 päivänä kesäkuuta 2009,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä kesäkuuta 2009.

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä kesäkuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	32,7
	MK	43,9
	TR	55,6
	ZZ	44,1
0707 00 05	MK	24,8
	TR	98,6
	ZZ	61,7
0709 90 70	TR	113,3
	ZZ	113,3
0805 50 10	AR	70,4
	TR	60,0
	ZA	64,1
	ZZ	64,8
0808 10 80	AR	114,0
	BR	74,1
	CA	69,7
	CL	88,3
	CN	85,0
	NA	101,9
	NZ	103,9
	US	124,3
	ZA	73,4
	ZZ	92,7
0809 10 00	TN	169,2
	TR	209,1
	ZZ	189,2
0809 20 95	US	453,6
	ZZ	453,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/32/EY,

annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009,

elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa käytettäviä uuttoliuottimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä**(uudelleenlaadittu toisinto)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

- EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka
- ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,
- ottavat huomioon komission ehdotuksen,
- ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,
- noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,
- sekä katsovat seuraavaa:
- (1) Elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa käytettäviä uuttamislouottimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 13 päivänä kesäkuuta 1988 annettua neuvoston direktiiviä 88/344/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Erot uuttoliuottimia koskevissa kansallisissa säännöksissä ovat esteenä elintarvikkeiden vapaalle liikkuvuudelle ja voivat johtaa eriarvoisten kilpailun edellytysten muodostumiseen ja siten vaikuttaa suoraan sisämarkkinoiden toimintaan.
- (3) EUVL C 224, 30.8.2008, s. 87.
- (4) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. maaliskuuta 2009.
- (5) EYVL L 157, 24.6.1988, s. 28.
- (6) Ks. liitteessä II oleva A osa.
- (3) Näiden säännösten lähentäminen on sen vuoksi tarpeen, jos halutaan saavuttaa elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus.
- (4) Säännöksissä, jotka koskevat elintarvikkeissa käytettäviä uuttoliuottimia, olisi otettava ensisijaisesti huomioon ihmisten terveyttä koskevat vaatimukset, mutta terveyden suojelemisen sallimissa rajoissa myös taloudelliset ja teknologiset tarpeet.
- (5) Tällaiseen lähentämiseen tulisi kuulua elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistamiseen tarkoitettuja uuttoliuottimia koskevan erillisen luettelon laatiminen. Myös yleiset puhtausvaatimukset olisi määriteltävä.
- (6) Hyvän valmistustavan mukaisen uuttoliuottimien käytön olisi johdettava kaikkien liuotinjäämien tai niiden suurimman osan poistumiseen elintarvikkeesta tai elintarvikkeiden ainesosasta.
- (7) Näin tehtäessä jäämien tai niiden johdannaisten esiintyminen valmiissa elintarvikkeessa tai elintarvikkeen ainesosassa ei ehkä ole tarkoituksellista, mutta sitä ei voida teknisesti välttää.
- (8) Vaikka yleensä erityiset rajoitukset ovat tarpeen, niitä ei tarvitse säätää sellaisten liitteessä I olevassa I osassa lueteltujen aineiden osalta, jotka kuluttajan turvallisuuden kannalta voidaan hyväksyä, jos niitä käytetään hyvän valmistustavan mukaisesti.
- (9) Kansanterveyden suojelemiseksi on vahvistettava edellytykset liitteessä I olevassa II ja III osassa lueteltujen uuttoliuottimien käyttämiselle sekä elintarvikkeissa ja elintarvikkeiden ainesosissa sallittavat jäämien enimmäismäärät.
- (10) On aiheellista määritellä elintarvikkeissa käytettäviä uuttoliuottimia varten erityiset puhtausvaatimukset sekä niitä koskevat analyysi- ja näytteenottomenetelmät.

- (11) Jos tässä direktiivissä tarkoitettu uuttoliuotin näyttää uusimman tiedon perusteella olevan vaaraksi terveydelle, jäsenvaltioiden olisi voitava keskeyttää tällainen käyttö tai rajoittaa sitä tai pienentää voimassa olevia enimmäismääriä, kunnes asiasta on yhteisön tasolla tehty päätös.
- (12) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (13) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa luetteloa uuttoliuottimista, joita voidaan käyttää raaka-aineiden, elintarvikkeiden, elintarvikkeiden osien tai elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa, ja niiden käytön edellytysten ja jäämien enimmäismäärien määrittelyä, hyväksyä uuttoliuottimien erityiset puhtausvaatimukset ja analyysimenetelmät, jotka ovat tarpeen sen toteamiseksi, onko yleisiä ja erityisiä puhtausvaatimuksia noudatettu, sekä elintarvikkeissa käytettäviä uuttoliuottimia koskevat analyysi- ja näytteenottomenetelmät. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (14) Tehokkuussyistä olisi luetteloa uuttoliuottimista, joita voidaan käyttää raaka-aineiden, elintarvikkeiden, elintarvikkeiden osien tai elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa, ja niiden käytön edellytysten ja jäämien enimmäismäärien määrittelyä koskevia muutoksia hyväksyttäessä sekä uuttoliuottimien erityisiä puhtausvaatimuksia vahvistettaessa lyhennettävä valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti kuuluvia määräaikoja.
- (15) Kun valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti kuuluvia määräaikoja ei erittäin kiireellisessä tapauksessa voida noudattaa erityisesti silloin, kun ihmisten terveys on vaarassa, komission olisi voitava soveltaa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa säädettyä kiireellistä menettelyä hyväksyttäessä muutoksia luetteloon uuttoliuoksista, joita voidaan käyttää raaka-aineiden, elintarvikkeiden, elintarvikkeiden osien tai elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa, ja niiden käytön edellytysten

ja jäämien enimmäismäärien määrittelyyn sekä hyväksyttäessä uuttoliuottimien erityisiä puhtausvaatimuksia sekä hyväksyttäessä muutoksia tähän direktiiviin, kun todetaan, että jonkin liitteessä I luetellun aineen käyttö elintarvikkeissa tai yhden tai useamman 3 artiklassa tarkoitettun aineen osan määrä tällaisissa aineissa saattaa vaarantaa ihmisten terveyden, vaikka se täyttää tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset.

- (16) Tähän direktiiviin lisätyt uudet osat koskevat ainoastaan komiteamenettelyitä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden ei tarvitse saattaa niitä osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (17) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä II olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan elintarvikkeiden tai elintarvikkeiden ainesosien valmistamiseen käytettäviin uuttoliuottimiin.

Tätä direktiiviä ei sovelleta elintarvikelisiä aineiden, vitamiinien ja muiden lisättyjen ravintoaineiden tuottamiseen käytettäviin uuttoliuottimiin, jollei sellaisia elintarvikelisiä aineita, vitamiineja tai lisättyjä ravintoaineita ole lueteltu liitteessä I.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että elintarvikelisiä aineiden, vitamiinien ja muiden lisättyjen ravintoaineiden käyttö ei johda sellaisten elintarvikkeiden tuottamiseen, joissa uuttoliuottimien jäämiä on ihmisten terveyttä vaarantavia määriä.

Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan erityisten yhteisön sääntöjen mukaan hyväksytyjen säännösten soveltamista.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'liuottimella' ainetta, jota käytetään elintarvikkeen tai sen osan liuottamiseen, mukaan lukien kaikki tuossa elintarvikkeessa olevat vieraat aineet;
- b) 'uuttoliuottimella' liuotinta, jota käytetään uuttoon raaka-aineiden, elintarvikkeiden tai näiden tuotteiden osien tai ainesosien valmistuksessa ja joka poistetaan, mutta joka voi jäädä elintarvikkeeseen tai sen ainesosaan tarkoituksettomana, mutta teknisesti väistämättömänä jäämänä tai johdannaisena.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava liitteessä I lueteltujen aineiden ja materiaalien käyttö uuttoliuottimina elintarvikkeiden ja niiden ainesosien valmistamiseen mainitussa liitteessä säädettyä käytön ehdoin ja tarvittaessa siinä säädettyin jäämien enimmäismäärin.

Jäsenvaltiot eivät saa estää, rajoittaa tai vaikeuttaa elintarvikkeiden tai niiden ainesosien saattamista markkinoille niissä käytettyjen uuttoliuottimien tai niiden jäämien perusteella, jos ne täyttävät tämän direktiivin säännökset.

2. Jäsenvaltiot eivät saa sallia muiden aineiden ja materiaalien käyttöä uuttoliuottimina, eivätkä ne saa väljentää liitteessä I lueteltujen uuttoliuottimien käytölle asetettuja edellytyksiä tai sallittuja jäämämääriä siitä, mitä kyseisessä liitteessä esitetään.

3. Elintarvikkeiden ja niiden ainesosien valmistamiseen käytettäväksi uuttoliuottimiksi sallitaan vesi, johon saadaan lisätä happamuuden säätöaineita, ja muut sellaiset elintarvikkeet, joilla on liuotinominaisuuksia.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liitteessä I uuttoliuottimina luetellut aineet ja materiaalit täyttävät seuraavat yleiset ja erityiset puhtausvaatimukset:

- a) ne eivät sisällä terveydelle vaarallisia määriä mitään alkuainetta tai ainetta;
- b) jollei 4 artiklan d alakohdan mukaisesti hyväksytyistä puhtausvaatimuksista johtuvista poikkeuksista muuta johdu, ne eivät sisällä enempää kuin 1 mg/kg arseenia tai enempää kuin 1 mg/kg lyijyä;
- c) ne täyttävät 4 artiklan d alakohdan mukaisesti hyväksytyt erityiset puhtausvaatimukset.

4 artikla

Komissio hyväksyy seuraavat:

- a) liitteen I muutokset, jotka ovat tarpeen liuotinten käytössä, niiden käytön edellytyksissä ja jäämien enimmäismäärissä tapahtuneen tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi;

b) analyysimenetelmät, jotka ovat tarpeen sen toteamiseksi, onko 3 artiklassa säädettyjä yleisiä ja erityisiä puhtausvaatimuksia noudatettu;

c) elintarvikkeille tai elintarvikkeiden ainesosille käytettävien liitteessä I lueteltujen uuttoliuottimien näytteenottomenetelmät sekä kvalitatiiviset ja kvantitatiiviset analyysimenetelmät;

d) tarvittaessa liitteessä I lueteltujen uuttoliuottimien erityiset puhtausvaatimukset ja erityisesti uuttoliuottimien sisältämien elohopean ja kadmiumin sallitut enimmäismäärät.

Edellä ensimmäisen kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Edellä ensimmäisen kohdan a ja d alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Tarvittaessa ensimmäisen kohdan a ja d alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteet hyväksytään 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Jos jäsenvaltio tämän direktiivin antamisen jälkeen saadun uuden tiedon tai olemassa olevan tiedon uudelleen arvioinnin perusteella yksityiskohtaisin perustein toteaa, että jonkin liitteessä I luetellun aineen käyttäminen elintarvikkeissa tai yhden tai useamman 3 artiklassa tarkoitettujen ainesosan määrä tällaisissa aineissa saattaa aiheuttaa vaaraa ihmisten terveydelle, vaikka aine täyttää tässä direktiivissä säädetty vaatimukset, kyseinen jäsenvaltio voi väliaikaisesti keskeyttää kyseisten säännösten soveltamisen alueellaan tai rajoittaa niiden soveltamista. Sen on ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä sekä perusteltava päätöksensä.

2. Komissio tutkii niin pian kuin mahdollista kyseisen jäsenvaltion esittämät todisteet, kuulee 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komiteaa ja antaa sen jälkeen lausuntonsa viipymättä sekä toteuttaa aiheelliset toimenpiteet tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden korvaamiseksi.

3. Jos komissio katsoo, että muutokset tähän direktiiviin ovat tarpeen 1 kohdassa tarkoitettujen ongelmien ratkaisemiseksi ja ihmisten terveyden suojelemiseksi, se hyväksyy nämä muutokset.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltio, joka on toteuttanut suojoitoimenpiteet, voi pitää ne tässä tapauksessa voimassa, kunnes muutokset tulevat sen alueella voimaan.

6 artikla

1. Komissiota avustaa elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾ 58 artiklalla perustettu elintarviketietäjä ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 5 kohdan b alakohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kaksi kuukautta, 4 kohdan b alakohdassa säädetyksi määräajaksi yksi kuukausi ja 4 kohdan e alakohdassa säädetyksi määräajaksi kaksi kuukautta.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liitteessä I lueteltuja aineita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi elintarvikkeissa uuttoliuottimina, ei saa markkinoida, ellei niiden pakkauksiin, säilytysastioihin tai etiketteihin ole kirjoitettu helposti näkyvällä, selkeästi luettavalla ja pysyvällä tavalla seuraavia tietoja:

- a) liitteen I mukainen myyntinimitys;
- b) selkeä merkintä siitä, että aine laatunsa puolesta soveltuu käytettäväksi elintarvikkeen tai sen ainesosien uutossa;
- c) maininta, jonka avulla lähetys tai erä voidaan tunnistaa;
- d) valmistajan tai pakkaajan tai yhteisöön sijoittautuneen myyjän nimi tai toiminimi ja osoite;
- e) sisällön nettomäärä tilavuusyksikköinä;
- f) tarpeen mukaan erityiset varastointi- tai käyttöohjeet.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kyseisen kohdan c, d, e ja f alakohdassa tarkoitettut tiedot voivat olla pelkästään lähetystä tai erää koskevissa kauppasiakirjoissa, jotka on luovutettava toimituksen yhteydessä tai sitä ennen.

3. Tämän artiklan säännöksillä ei vaikuteta vaarallisten aineiden ja seosten painoa tai mittoja taikka kyseisten aineiden ja seosten luokittelua, pakkaamista ja merkintöjä koskevien tarkempien tai laajempien yhteisön säännösten soveltamiseen.

4. Jäsenvaltioiden on oltava säätämättä tässä artiklassa jo vahvistettuja vaatimuksia yksityiskohtaisempia vaatimuksia siitä, millä tavalla säädetyt tiedot on esitettävä.

Jokaisen jäsenvaltion on kuitenkin huolehdittava, että uuttoliuottimien myynti sen alueella kielletään, jos tässä artiklassa säädetyt tiedot ei esitetä ostajien helposti ymmärtämällä kielellä, paitsi jos muilla tavoilla on varmistettu, että ostaja saa kyseiset tiedot. Tämä säännös ei estä edellä tarkoitettujen tietojen ilmoittamista useilla kielillä.

8 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan myös uuttoliuottimiin, joita käytetään tai jotka on tarkoitettu käytettäväksi yhteisöön tuotavien elintarvikkeiden tai elintarvikkeiden ainesosien valmistamiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta uuttoliuottimiin tai elintarvikkeisiin, jotka on tarkoitettu vietäviksi yhteisön ulkopuolelle.

9 artikla

Kumotaan direktiivi 88/344/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä II olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

10 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 23 päivänä huhtikuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. NEČAS

LIITE I

UUTTOLIUOTTIMET, JOITA VOIDAAN KÄYTTÄÄ RAAKA-AINEIDEN, ELINTARVIKKEIDEN SEKÄ ELINTARVIKKEIDEN OSIEN JA AINESOSIEN VALMISTAMISEEN

I OSA

Uuttoliuottimet, joita saa käyttää hyvän valmistustavan mukaisesti kaikkiin käyttötarkoituksiin ⁽¹⁾

Nimi:

Propaani

Butaani

Etyyliasettaatti

Etanoli

Hiilidioksidi

Asetoni ⁽²⁾

Typpioksidi

⁽¹⁾ Uuttoliuotinta katsotaan käytetyn hyvän valmistustavan mukaisesti, jos sen käyttäminen johtaa vain ihmisen terveydelle haitattomiin jäämiin tai johdannaisiin, joiden määrää ei voida teknisesti välttää.

⁽²⁾ Asetonin käyttö oliivijäteöljyn jalostukseen on kiellettyä.

II OSA

Uuttoliuottimet, joille yksilöidään käytön ehdot

Nimi	Käytön edellytykset (yhteenvetokuvaus uuttokäytöstä)	Jäämän enimmäismäärä uutetussa elintarvikkeessa tai elintarvikkeen ainesosassa
Heksaani ⁽¹⁾	Rasvojen ja öljyjen valmistus tai fraktiointi sekä kaakaovoin valmistus	1 mg/kg rasvassa, öljyssä tai kaakaovoissa
	Rasvattomien proteiiniainvalmisteiden ja rasvattomien jauhojen valmistus	10 mg/kg elintarvikkeessa, joka sisältää rasvattomia proteiiniainvalmistetta ja rasvattomia jauhoja 30 mg/kg kuluttajalle myytävissä rasvattomissa soijatuotteissa
	Rasvattomien viljan itujen valmistus	5 mg/kg rasvattomissa viljan iduissa
Metyyliasettaatti	Kofeiinin sekä ärsyttävien ja kitkerien aineiden poistaminen kahvista ja teestä	20 mg/kg kahvissa tai teessä
	Sokerin valmistaminen melassista	1 mg/kg sokerissa
Etyylimetyyliketoni ⁽²⁾	Rasvojen ja öljyjen fraktiointi	5 mg/kg rasvassa tai öljyssä
	Kofeiinin sekä ärsyttävien ja kitkerien aineiden poistaminen kahvista ja teestä	20 mg/kg kahvissa tai teessä
Dikloorimetaani	Kofeiinin sekä ärsyttävien ja kitkerien aineiden poistaminen kahvista ja teestä	2 mg/kg paahdetussa kahvissa ja 5 mg/kg teessä
Metanoli	kaikkiin käyttötarkoituksiin	10 mg/kg
2-propanoli	kaikkiin käyttötarkoituksiin	10 mg/kg

⁽¹⁾ Heksaanilla tarkoitetaan kaupallista valmistetta, joka koostuu ensisijassa asyklisistä tyydyttyneistä kuusihiilisisistä molekyyleistä, jotka tislautuvat lämpötilavälillä 64 °C–70 °C. Heksaanin ja etyylimetyyliketonin käyttö yhdessä on kiellettyä.

⁽²⁾ N-heksaanin pitoisuus tässä liuotuksessa ei saa ylittää 50 mg/kg. Heksaanin ja etyylimetyyliketonin käyttö yhdessä on kiellettyä.

III OSA

Uuttoliuottimet, joille yksilöidään käytön ehdot

Nimi	Enimmäismäärät elintarvikkeessa oleville jäämille, jotka johtuvat uuttoliuottimien käytöstä luonnon aromilähteistä valmistettavien aromiaineiden valmistuksessa
Dietyylieetteri	2 mg/kg
Heksaani ⁽¹⁾	1 mg/kg
Sykloheksaani	1 mg/kg
Metyyliasettaatti	1 mg/kg
1-butanoli	1 mg/kg
2-butanoli	1 mg/kg
Etyylimetyyliketoni ⁽¹⁾	1 mg/kg
Dikloorimetaani	0,02 mg/kg
1-propanoli	1 mg/kg
1,1,1,2-tetrafluorietaani	0,02 mg/kg

⁽¹⁾ Heksaanin ja etyylimetyyliketonin käyttö yhdessä on kiellettyä.

LIITE II

A OSA

**Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista
(9 artiklassa tarkoitetut)**

Neuvoston direktiivi 88/344/ETY
(EYVL L 157, 24.6.1988, s. 28)

Neuvoston direktiivi 92/115/ETY
(EYVL L 409, 31.12.1992, s. 31)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/52/EY
(EYVL L 331, 21.12.1994, s. 10)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/60/EY
(EYVL L 331, 3.12.1997, s. 7)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003
(EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1)

Ainoastaan liitteessä III oleva 9 kohta

B OSA

**Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
(9 artiklassa tarkoitetut)**

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
88/344/ETY	13 päivä kesäkuuta 1991
92/115/ETY	a. 1 päivä heinäkuuta 1993 b. 1 päivä tammikuuta 1994 ⁽¹⁾
94/52/EY	7 päivä joulukuuta 1995
97/60/EY	a. 27 päivä lokakuuta 1998 b. 27 päivä huhtikuuta 1999 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Direktiivin 92/115/ETY 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti:

- "jäsenvaltioiden on muutettava lakinsa, asetuksensa ja hallinnolliset määräyksensä siten, että sallitaan tämän direktiivin mukaisten valmisteiden pitäminen kaupan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1993;
- kielletään 1 päivästä tammikuuta 1994 sellaisten valmisteiden pitäminen kaupan, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia."

⁽²⁾ Direktiivin 97/60/EY 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti:

- "jäsenvaltioiden on muutettava lakejaan, asetuksiaan ja hallinnollisia määräyksiään siten, että:
 - direktiivin 88/344/ETY, sellaisena kuin se on tällä direktiivillä muutettuna, mukaisten tuotteiden pitäminen kaupan sallitaan viimeistään 27 päivänä lokakuuta 1998;
 - tuotteiden, jotka eivät ole direktiivin 88/344/ETY, sellaisena kuin se on tällä direktiivillä muutettuna, mukaisia, kaupan pitäminen kielletään 27 päivänä huhtikuuta 1999. Ennen mainittua päivämäärää markkinoille saatettuja tai pakkausmerkinnöin varustettuja tuotteita, jotka eivät ole direktiivin 88/344/ETY, sellaisena kuin se on tällä direktiivillä muutettuna, mukaisia, voidaan kuitenkin pitää kaupan varastojen loppumiseen saakka."

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 88/344/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	—
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 3 kohta
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta	—
6 artiklan 3 kohta	—
—	6 artiklan 2 kohta
—	6 artiklan 3 kohta
—	6 artiklan 4 kohta
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	—
—	9 artikla
—	10 artikla
10 artikla	11 artikla
Liite	Liite I
—	Liite II
—	Liite III

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/40/EY,

annettu 6 päivänä toukokuuta 2009,

moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastuksesta

(uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä joulukuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/96/EY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Yhteisen liikennepolitiikan mukaisesti tieliikenteen on sujuuttava yhteisössä sekä turvallisuuden että jäsenvaltioissa toimivien liikenteenharjoittajien kilpailuedellytysten kannalta mahdollisimman edullisissa olosuhteissa.
- (3) Tieliikenteen kasvu ja siitä johtuva vaaran ja haittojen lisääntyminen aiheuttavat kaikissa jäsenvaltioissa samantapaisia ja yhtä vakavia turvallisuusongelmia.
- (4) Ajoneuvon käytössäoloaikana suoritettavien tarkastusten on oltava suhteellisen helppoja, nopeita ja edullisia.
- (5) Tässä direktiivissä lueteltujen kohteiden tarkastamiseen käytettävät yhteisön vähimmäisstandardit ja -menetelmät olisi sen vuoksi määriteltävä erityisdirektiiveissä.

(6) On tarpeen mukauttaa nopeasti erityisdirektiiveissä määritellyt standardit ja menetelmät tekniseen kehitykseen sekä ottaa tätä varten vaadittavien toimenpiteiden toimeenpanon helpottamiseksi käyttöön jäsenvaltioiden ja komission välinen tiivis yhteistyömenettely komiteassa, joka käsittelee moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan direktiivin mukauttamista tekniseen kehitykseen.

(7) Tässä vaiheessa on jarrujärjestelmien osalta vaikea asettaa arvoja muun muassa ilmanpaineen raja-arvoille ja viipeille ottaen huomioon yhteisössä käytettävien testuslaitteiden ja -menetelmien erot.

(8) Kaikki ajoneuvojen katsastuksen kanssa tekemisissä olevat osapuolet tunnustavat, että käytetty tarkastusmenetelmä ja erityisesti se, onko ajoneuvo kuormattu, osittain kuormattu vai tyhjä tarkastushetkellä, voi vaikuttaa katsastuksesta vastaavien viranomaisten jarrujärjestelmän toimintavarmuudesta tekemän arvion luotettavuuteen.

(9) Jarrutusvoiman viitearvojen vahvistaminen ajoneuvon kuormitustason mukaan lisäisi tämän arvion luotettavuutta. Tällä direktiivillä sallittaisiin tällainen tarkastaminen kullekin ajoneuvoluokalle vahvistettuja vähimmäis-suorituskykystandardeja koskevien tarkastusten sijaan.

(10) Tämä direktiivi koski jarrujärjestelmien osalta pääasiassa ajoneuvoja, jotka on hyväksytty tiettyjen ajoneuvoluokkien moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen jarrulaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 26 päivänä heinäkuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin 71/320/ETY ⁽⁵⁾ mukaisesti, vaikka tunnustetaan, että tietyt ajoneuvotyypit on hyväksytty mainitun direktiivin vaatimuksista mahdollisesti poikkeavien kansallisten standardien mukaisesti.

(11) Jäsenvaltiot voivat laajentaa jarrujen tarkastukset koskemaan muita kuin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia ajoneuvoluokkia tai tarkastettavia kohteita.

(12) Jäsenvaltiot voivat säätää jarrujärjestelmille tiukempia tarkastuserusteita tai lisätä tarkastuskertoja.

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 66.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 30. maaliskuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 46, 17.2.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ Katso liitteessä III oleva A osa.

⁽⁵⁾ EYVL L 202, 6.9.1971, s. 37.

- (13) Tällä direktiivillä on tarkoitus pitää pakokaasupäästöjen säännöllisten tarkastusten avulla päästöt alhaisina ajoneuvon koko käyttöajan ja varmistaa, että voimakkaasti saastuttavat ajoneuvot poistetaan liikenteestä, kunnes ne ovat asianmukaisessa kunnossa.
- (14) Moottorin huono säätö ja riittämätön huolto ovat vahingollisia moottorin lisäksi myös ympäristölle, koska ne lisäävät saastumista ja polttoaineen kulutusta. On tärkeää kehittää ympäristöystävällistä liikennettä.
- (15) Dieselmootoreiden osalta katsotaan, että pakokaasujen läpinäkyvyyden mittaus kertoo riittävästi ajoneuvon päästöihin liittyvästä kunnosta.
- (16) Bensiinikäyttöisten ottomootoreiden osalta katsotaan, että joutokäynnillä suoritettu ajoneuvon pakoputkesta tulevien hiilimonoksidipäästöjen mittaus kertoo riittävästi ajoneuvon päästöihin liittyvästä kunnosta.
- (17) Päästöjen tarkastusten perusteella hylättyjen ajoneuvojen osuus voi olla korkea sellaisten ajoneuvojen osalta, joita ei ole säännöllisesti huollettu.
- (18) Sellaisten bensiinimoottorilla varustettujen ajoneuvojen, joiden tyyppihyväksyntästandardeissa määrätään, että ne olisi varustettava kehittyneellä päästönohjauksjärjestelmällä, kuten lambda-anturilla ohjatulla kolmitoimisella katalyysattorilaitteistolla, säännöllisten päästötarkastusten standardien on oltava ankarampia kuin tavanomaisten ajoneuvojen osalta.
- (19) Moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettavista toimenpiteistä 13 päivänä lokakuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/69/EY⁽¹⁾ säädetään, että vuodesta 2000 on otettava käyttöön bensiinikäyttöisten henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen sisäiset valvontajärjestelmät (OBD-järjestelmät), joilla seurataan ajoneuvon päästöjen valvontajärjestelmän toimintaa käytössä. Uusien dieselkäyttöisten ajoneuvojen OBD-järjestelmiä on edellytetty vuodesta 2003.
- (20) Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sulkea tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle tietyt museojoneuvoluokat. Jäsenvaltiot voivat myös vahvistaa omat tarkastusstandardinsa kyseisille ajoneuvoille. Viimeksi mainittu mahdollisuus ei saa johtaa siihen, että vahvistetaan tiukempia standardeja kuin ne, joiden mukaisesti kyseiset ajoneuvot on valmistettu.
- (21) On yleisesti saatavilla yksinkertaisia diagnostisia järjestelmiä, joita testauslaitokset voivat käyttää useimpien nopeudenrajoittimien testauksessa. Testattaessa ajoneuvoja, joissa ei voida käyttää yleisesti saatavilla olevia diagnostisia laitteita, viranomaisten on joko käytettävä ajoneuvon alkuperäiseltä valmistajalta saatavia laitteita tai huolehditava siitä, että ajoneuvon valmistajan tai tämän edustajan asianmukainen testaustodistus hyväksytään.
- (22) Määräaikaistarkistuksia nopeudenrajoittimien asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi olisi helpotettava niissä ajoneuvoissa, joihin asennetaan uudet tallennuslaitteet (digitaalinen ajopiirturi) tieliikenteen valvontalaitteista annetun asetuksen (ETY) N:o 3821/85 sekä asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanosta annetun direktiivin 88/599/ETY muuttamisesta 24 päivänä syyskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2135/98⁽²⁾ mukaisesti. Kyseiset laitteet on asennettu uusiin ajoneuvoihin vuodesta 2003.
- (23) Takseja ja sairausautoja koskevat samat tekniset vaatimukset kuin henkilöautoja. Tarkastettavat kohteet voivat sen vuoksi olla samankaltaiset, vaikka tarkastusten suoritus-tiheys vaihtelisi.
- (24) Jäsenvaltioiden on kunkin oman toimivaltansa puitteissa valvottava ajoneuvoille suoritettavien katsastusten laatua ja menettelytapoja.
- (25) Komission olisi tarkastettava tämän direktiivin käytännön täytäntöönpanoa.
- (26) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, joita ovat katsastuksia koskevan sääntelyn yhdenmukaistaminen, liikenteenharjoittajien välisen kilpailun vääristymisen estäminen ja ajoneuvojen asianmukaisen katsastamisen ja huoltamisen takaaminen, vaan ne voidaan suunnitellun toimen laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (27) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 350, 28.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 274, 9.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (28) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta määrittää tietyt vähimmäisstandardit ja testausmenetelmät ja mukauttaa ne tekniikan kehitykseen. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (29) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä III olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

1. Kussakin jäsenvaltiossa on suoritettava siinä valtiossa rekisteröidyille moottoriajoneuvoille sekä niiden perävaunuille ja puoliperävaunuille tämän direktiivin mukaiset määräaikaiset katsastukset.

2. Katsastettavien ajoneuvojen luokat, katsastusten toistumistiheys ja pakollisesti tarkastettavat kohteet luetellaan liitteissä I ja II.

2 artikla

Jäsenvaltion tai sen tähän tehtävään määräämän julkisyhteisön tai sen tähän tehtävään nimeämien ja tätä tarkoitusta varten valtuutettujen, mahdollisesti yksityisten, elinten tai laitosten, jotka toimivat valtion suorassa valvonnassa, on suoritettava tässä direktiivissä säädetty katsastukset. Jos katsastuksista vastaavat laitokset suorittavat samalla ajoneuvojen korjauksia, jäsenvaltioiden on erityisesti huolehdittava, että katsastusten puolueettomuus ja korkea laatu säilytetään.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet sen todistamiseksi, että ajoneuvo on hyväksytty vähintään tämän direktiivin säännösten mukaisessa katsastuksessa.

Näistä toimenpiteistä on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Jäsenvaltiossa annettu todistus siitä, että kyseisen jäsenvaltion alueella rekisteröity moottoriajoneuvo ja sen perävaunu tai puoliperävaunu on hyväksytty vähintään tämän direktiivin sään-

nösten mukaisessa katsastuksessa, on jokaisen muun jäsenvaltion tunnustettava samoin perustein kuin jos kyseinen valtio olisi antanut tämän todistuksen.

3. Jäsenvaltioiden on sovellettava soveltuvia menettelyjä sen varmistamiseksi, siinä määrin kuin se on mahdollista, että niiden alueella rekisteröityjen ajoneuvojen jarrutustehot vastaavat tässä direktiivissä esitettyjä vaatimuksia.

II LUKU

POIKKEUKSET

4 artikla

1. Jäsenvaltioilla on oikeus jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle puolustusvoimien, palokuntien ja järjestysvallan ajoneuvot.

2. Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan jättää direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle tietyt ajoneuvot tai soveltaa niihin erityisiä säännöksiä, jos näillä ajoneuvoilla liikennöidään tai niitä käytetään poikkeuksellisissa oloissa, jos ajoneuvoja ei koskaan käytetä tai tuskin koskaan käytetään yleisillä teillä, ennen 1 päivää tammikuuta 1960 valmistetut museoajoneuvot mukaan luettuna, tai jos ne on väliaikaisesti poistettu liikenteestä.

3. Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan vahvistaa museoajoneuvoille omat katsastusstandardit.

5 artikla

Liitteiden I ja II määräyksistä riippumatta jäsenvaltiot voivat:

- aikaistaa ensimmäisen pakollisen katsastuksen määräaika ja tarvittaessa vaatia, että ajoneuvo määrätään katsastettavaksi ennen rekisteröintiä;
- lyhentää kahden peräkkäisen pakollisen katsastuksen välistä aikaa;
- määrätä vapaaehtoisten varusteiden katsastuksen pakolliseksi;
- lisätä tarkastettavia kohteita;
- ulottaa pakolliset määräaikaiset katsastukset koskemaan muita ajoneuvoluokkia;
- määrätä erityisiä lisäkatsastuksia;
- asettaa alueellaan rekisteröityjen ajoneuvojen jarrujärjestelmille liitteessä II esitettyjä vaatimuksia tiukempia vähimmäis-suorituskykystandardeja ja sisällyttää katsastukseen jarrutarkastuksen suuremmalla kuormituksella sillä edellytyksellä, että nämä vaatimukset eivät ylitä niitä, joita sovellettiin ajoneuvotyypin alkuperäisessä tyyppihyväksynnässä.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

6 artikla

1. Komissio antaa liitteessä II lueteltujen kohteiden tarkastamisessa noudatettavien vähimmäisstandardien ja -menetelmien määrittämiseksi tarvittavat erityisdirektiivit sekä hyväksyy muutokset, jotka ovat tarpeen näiden standardien ja menetelmien mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen.

2. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteävää sääntelymenettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Komissiota avustaa moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan direktiivin mukauttamista tekniiseen kehitykseen käsittelevä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

8 artikla

Komissio tarkastelee viimeistään kolmen vuoden kuluttua nopeudenrajoittimien määräaikaisten tarkastusten aloittamisesta, ovatko säädetyt tarkastukset siihen mennessä saadun kokemuksen perusteella riittäviä viallisten tai käsiteltyjen nopeudenrajoittimien havaitsemiseksi ja olisiko voimassa olevaa sääntelyä muutettava.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

10 artikla

Kumotaan direktiivi 96/96/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä III olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

11 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 6 päivänä toukokuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KOHOUT

LIITE I

KATSASTETTAVAT AJONEUVOLUOKAT JA KATSASTUSTEN TOISTUMISTIHEYD

Ajoneuvoluokat	Katsastusten toistumistiheys
1. Moottoriajoneuvot, joita käytetään matkustajien kuljettamiseen ja joissa on kuljettajan istuimen lisäksi enemmän kuin kahdeksan istuinta	Vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen vuosittain
2. Moottoriajoneuvot, joita käytetään tavaroiden kuljettamiseen ja joiden suurin sallittu massa on yli 3 500 kg	Vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen vuosittain
3. Perävaunut ja puoliperävaunut, joiden suurin sallittu massa on yli 3 500 kg	Vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen vuosittain
4. Taksit, sairausautot	Vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen vuosittain
5. Vähintään nelipyöräiset moottoriajoneuvot, joita tavallisesti käytetään tavaroiden maantiekuljetukseen ja joiden suurin sallittu massa on enintään 3 500 kg, ei kuitenkaan maataloustraktorit ja -koneet	Neljän vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen joka toinen vuosi
6. Vähintään nelipyöräiset moottoriajoneuvot, joita käytetään matkustajien kuljettamiseen ja joissa on kuljettajan istuimen lisäksi enintään kahdeksan istuinta	Neljän vuoden kuluttua käyttöönottopäivästä ja sen jälkeen joka toinen vuosi

LIITE II

PAKOLLISESTI TARKASTETTAVAT KOHTEET

Katsastukseen on sisällyttävä ainakin seuraavassa mainitut kohteet, jos nämä koskevat katsastettavan ajoneuvon kyseisessä jäsenvaltiossa pakollisia varusteita.

Tässä liitteessä määrätty tarkastukset voidaan suorittaa silmämääräisesti ilman ajoneuvon osien purkamista.

Jos ajoneuvosta on löydetty jäljempänä mainittuja tarkastettavia kohteita koskevia puutteita, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä menettelystä niiden edellytysten vahvistamiseksi, joilla ajoneuvon käyttö sallitaan siihen asti, kunnes se läpäisee uuden katsastuksen.

LUOKKAAN 1, 2, 3, 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT

1. Jarrujärjestelmät

Ajoneuvojen jarrujärjestelmien testaaminen katsastuksessa käsittää ainakin seuraavat kohteet. Jarrujärjestelmien tarkastuksessa saatujen testitulosten on vastattava mahdollisimman pitkälle direktiivissä 71/320/ETY vahvistettuja teknisiä vaatimuksia.

Tarkastettavat/testattavat kohteet	Hylkäysperusteet
1.1 Mekaaninen kunto ja toiminta	
1.1.1 Jarrupolkimen laakerointi	— Liian kireä — Kulunut — Erittäin kuluneet, liikaa välystä
1.1.2 Jarrupolkimen kunto ja liike jarruttaessa	— Liian suuri tai riittämätön liikevara — Jarrupoljin ei palauta asianmukaisesti — Jarrupolkimen karhennuspäällys puuttuu, on huonosti kiinnitetty tai kulunut
1.1.3 Alipainepumppu tai kompressori ja painesäiliöt	— Jarrujen tehokkaan toiminnan vaatiman yli- tai alipaineen muodostuminen kestää liian kauan — Yli- tai alipaine riittämätön toistuviin jarrutuksiin (vähintään kaksi jarrun käyttökertaa) varoitusmerkin syttyessä (tai kun mittari näyttää lukemaa, joka ei ole turvallinen) — Ilmavuoto, joka aiheuttaa selvää paineen laskua, tai havaittavissa olevia vuotoja
1.1.4 Alhaisen paineen varoitusmerkki tai painemittari	— Varoitusmerkki tai painemittari on viallinen
1.1.5 Käsikäyttöinen jarruventtiili	— Murtunut tai vahingoittunut, erittäin kulunut — Venttiili on viallinen — Venttiilikaran tai venttiiliyksikön käyttövarmuus on puutteellinen — Järjestelmä ei ole tiivis, liitokset ovat huonot — Epättydyttävä toiminta
1.1.6 Seisontajarru, sen käyttövipu, käyttövivun lukituslaite	— Lukitus ei pidä kunnolla — Vivun akseli tai lukitusmekanismi on liian kulunut — Vivun liikekulma on liian suuri (virheellinen säätö)
1.1.7 Jarruventtiilit (poljinventtiilit, pika-päästöventtiilit, säätöventtiilit jne.)	— Vahingoittuneet, ei riittävän tiiviit — Kompressori päästää liikaa öljyä — Viallinen kiinnitys tai kannatin — Jarruneste vuotaa
1.1.8 Perävaunun jarrujen letkujen liittimet	— Erotusventtiilit tai itsesulkeutuva venttiili viallinen — Viallinen kiinnitys tai asennus — Ei riittävän tiiviit

<i>Tarkastettavat/testattavat kohteet</i>	<i>Hylkäysperusteet</i>
1.1.9 Painevaraaja, painesäiliö	<ul style="list-style-type: none"> — Vahingoittunut, syöpynyt, ei riittävän tiivis — Tyhjennyslaite tehoton — Väärin tai huonosti kiinnitetty
1.1.10 Servojarru, pääsylinteri (hydraulijärjestelmät)	<ul style="list-style-type: none"> — Servojarru on viallinen tai tehoton — Pääsylinteri on viallinen tai vuotaa — Pääsylinteri on löysä — Jarrunestettä liian vähän — Pääsylinterin säiliön kansi puuttuu — Jarrunesteen varoitusvalo palaa tai on viallinen — Jarrunesteen pinnan varoituslaite toimii virheellisesti jarrunesteen pinnan ollessa liian alhaalla
1.1.11 Jäykät jarruputket	<ul style="list-style-type: none"> — Rikkoutumis- tai murtumisvaara — Putket tai liittimet eivät ole tiiviit — Vahingoittuneet tai liiallisesti syöpyneet — Sijoitettu väärin
1.1.12 Taipuisat jarruletkut	<ul style="list-style-type: none"> — Rikkoutumis- tai murtumisvaara — Vahingoittuneet, hankautuneet, jarruletkut ovat liian lyhyet, mutkalla — Letkut tai liittimet eivät ole riittävän tiiviit — Jarruletkut paisuvat liikaa paineen alaisina — Huokoisuutta
1.1.13 Jarrujen päällysteet (jarruhihnat, -palat)	<ul style="list-style-type: none"> — Erittäin kuluneet — Likaiset (öljyä, rasvaa jne.)
1.1.14 Jarrurummut, jarrulevyt	<ul style="list-style-type: none"> — Erittäin kuluneet, naarmuuntuneet, halkeamia, murtumia tai muuta turvallisuutta heikentäviä puutteita — Likaiset (öljyä, rasvaa jne.) — Jarrukilpi on huonosti kiinnitetty
1.1.15 Jarruvaijerit, tangot, jarrulaitteiden liitännät	<ul style="list-style-type: none"> — Vaijerit vahingoittuneet, kiertyneet — Erittäin kuluneet tai syöpyneet — Vaijerien tai tankojen liitoskohdat eivät ole riittävän pitävät — Vaijerien kiinnitys on puutteellinen — Jarrujärjestelmän liikkuminen on estynyt — Jarrulaitteiden liikkuminen on epänormaali virheellisen säädön tai liiallisen kulumisen vuoksi
1.1.16 Jarrujen toimilaitteet (sisältäen jousijarrut tai hydrauliset pyöräsylinterit)	<ul style="list-style-type: none"> — Murtuneet tai vahingoittuneet — Eivät ole riittävän tiiviit — Asennus virheellinen — Erittäin syöpyneet — Sylinterin liikepituus on liian suuri — Pölynsuojaus puuttuu tai on vahingoittunut
1.1.17 Kuormituksen mukaan automaattisesti säätyvä jarrutusaine	<ul style="list-style-type: none"> — Liitäntä viallinen — Sääto virheellinen — Juuttunut, ei toimi — Puuttuu
1.1.18 Automaattisesti säätyvät jarruvivut	<ul style="list-style-type: none"> — Mekanismi on juuttunut tai liikkuu epänormaalisti liiallisen kulumisen tai virheellisen säädön vuoksi — Toimivat puutteellisesti

Tarkastettavat/testattavat kohteet	Hylkäysperusteet
1.1.19 Hidastinjärjestelmä (jos asennettu)	<ul style="list-style-type: none"> — Asennuksessa tai kiinnityksissä on puutteita — Toimii puutteellisesti
1.2 Käyttöjarrun suorituskyky ja teho	
1.2.1 Suorituskyky (asteittainen lisäys enimmäisvoimaan asti)	<ul style="list-style-type: none"> — Yhden tai useamman pyörän puuttuva tai riittämätön jarrutusvoima — Jarruteho missä tahansa pyörässä on alle 70 prosenttia toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarrutehosta. Ajoneuvon liiallinen poikkeaminen suorasta linjasta testattaessa jarruja tiellä — Jarruteho ei ole portaattomasti muuttuva (nykimistä) — Liian pitkä vasteaika jossakin pyörässä — Jarrutehon liiallinen vaihtelu (rumpujen soikeus tai levyjen vääntyminen)
1.2.2 Teho	<ul style="list-style-type: none"> — Jarrutuskerroin suhteessa suurimpaan sallittuun massaan tai, puoliperävaunujen osalta, suhteessa sallittujen akselikuormien summaan (jos sen laskeminen on mahdollista) on alle: Vähimmäisjarrutusteho luokka 1: 50 prosenttia ⁽¹⁾ luokka 2: 43 prosenttia ⁽²⁾ luokka 3: 40 prosenttia ⁽³⁾ luokka 4: 50 prosenttia luokka 5: 45 prosenttia ⁽⁴⁾ luokka 6: 50 prosenttia — tai ajoneuvon valmistajan vahvistamia viitearvoja alempi jarrutuskerroin kyseiselle akselille ⁽⁵⁾
1.3 Toisiojarrun (häätäjarrun) suorituskyky ja teho (jos toteutettu erillisellä järjestelmällä)	
1.3.1 Suorituskyky	<ul style="list-style-type: none"> — Jarru ei toimi toisella puolella — Jarruteho missä tahansa pyörässä on alle 70 prosenttia toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarrutehosta — Teho ei ole portaattomasti muuttuva (nykimistä) — Automaattinen jarrujärjestelmä ei toimi perävaunujen ollessa kyseessä
1.3.2 Teho	<ul style="list-style-type: none"> — Kaikkien ajoneuvoluokkien osalta 1.2.2. kohdassa tarkoitetun käyttöjarrun 50 prosenttia ⁽⁶⁾ alempi jarrutuskerroin suhteessa suurimpaan sallittuun massaan tai, puoliperävaunun osalta, suhteessa sallittujen akselipainojen summaan
1.4 Seisontajarrun suorituskyky ja teho	
1.4.1 Suorituskyky	<ul style="list-style-type: none"> — Jarru ei toimi toisella puolella
1.4.2 Teho	<ul style="list-style-type: none"> — Kaikkien ajoneuvoluokkien osalta alle 16 prosentin jarrutuskerroin suhteessa suurimpaan sallittuun massaan tai, moottoriajoneuvojen osalta, alle 12 prosentin jarrutuskerroin suhteessa ajoneuville sallittuun suurimpaan yhdistelmämassaan, jos se on edellistä suurempi
1.5 Hidastimen tai pakokaasujarrujärjestelmän suorituskyky	<ul style="list-style-type: none"> — Teho ei ole portaattomasti muuttuva (hidastin) — Viallinen

Tarkastettavat/testattavat kohteet	Hylkäysperusteet
1.6 Lukkiutumaton jarrutus	— Lukkiutumattomuuden varoituslaitteessa häiriö — Viallinen

- (¹) 48 prosenttia luokkaan 1 kuuluvien ajoneuvojen osalta, joissa ei ole ABS-jarruja tai joita varten on annettu tyyppihyväksyntä ennen 1 päivää lokakuuta 1991 (sellaisten ajoneuvojen liikkeelle laskemisen kieltämissäpäivä, joilla ei ole EY-tyyppihyväksyntää) (direktiivi 71/320/ETY).
- (²) 45 prosenttia vuoden 1988 jälkeen rekisteröityjen ajoneuvojen osalta, tai, jos kyseinen ajankohta on myöhäisempi, siitä päivästä alkaen, kun direktiivi 71/320/ETY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (³) 43 prosenttia vuoden 1988 jälkeen rekisteröityjen perävaunujen ja puoliperävaunujen osalta, tai, jos kyseinen ajankohta on myöhäisempi, siitä päivästä alkaen, kun direktiivi 71/320/ETY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (⁴) 50 prosenttia luokkaan 5 kuuluvien, vuoden 1988 jälkeen rekisteröityjen ajoneuvojen osalta, tai, jos kyseinen ajankohta on myöhäisempi, siitä päivästä alkaen, kun direktiivi 71/320/ETY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (⁵) Akselin viitearvo on jarrutusvoima (ilmaistuna newtoneina), joka on tarpeen tämän jarrutuskertoimen saavuttamiseksi, ottaen huomioon katsastuksessa mainittu ajoneuvon paino.
- (⁶) Luokkiin 2 ja 5 kuuluvien ajoneuvojen osalta hätäjarrun vähimmäistehon (ei kuulu direktiivin 71/320/ETY soveltamisalaan) on oltava 2,2 m/s².

LUOKKAAN 1, 2 JA 3 KUULUVAT AJONEUVOT	LUOKKAAN 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT
2. Ohjaus ja ohjauspyörä	2. Ohjaus
2.1 Mekaaninen kunto	2.1 Mekaaninen kunto
2.2 Ohjauspyörä	2.2 Ohjauksen vällys
2.3 Ohjauksen vällys	2.3 Ohjausjärjestelmän kiinnitys
2.4 Pyörän laakerit	
3. Näkyvyys	3. Näkyvyys
3.1 Näkökenttä	3.1 Näkökenttä
3.2 Lasin kunto	3.2 Lasin kunto
3.3 Taustapeilit	3.3 Taustapeilit
3.4 Tuulilasin pyyhkimet	3.4 Tuulilasin pyyhkimet
3.5 Tuulilasin pesulaite	3.5 Tuulilasin pesulaite
4. Valaisimet, heijastimet ja sähkölaitteet	4. Valaisimet, heijastimet ja sähkölaitteet
4.1 Kauko- ja lähivalolamput	4.1 Kauko- ja lähivalolamput
4.1.1 Kunto ja toiminta	4.1.1 Kunto ja toiminta
4.1.2 Suuntaus	4.1.2 Suuntaus
4.1.3 Kytkimet	4.1.3 Kytkimet
4.1.4 Visuaalinen teho	
4.2 Sivuvälisimet ja äärivälisimet	4.2 Seuraavien kunto ja toiminta, linssien kunto, väri ja visuaalinen teho:

LUOKKAAN 1, 2 JA 3 KUULUVAT AJONEUVOT	LUOKKAAN 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT
<p>4.2.1 Kunto ja toiminta</p> <p>4.2.2 Väri ja visuaalinen teho</p>	<p>4.2.1 Sivu- ja takavalaisimet</p> <p>4.2.2 Jarruvalaisimet</p> <p>4.2.3 Suuntavalaisimet</p> <p>4.2.4 Peruutusvalaisimet</p> <p>4.2.5 Sumuvalaisimet</p> <p>4.2.6 Takarekisterikilven valaisimet</p> <p>4.2.7 Heijastimet</p> <p>4.2.8 Hätävilkkuvalaisimet</p>
<p>4.3 Jarruvalaisimet</p> <p>4.3.1 Kunto ja toiminta</p> <p>4.3.2 Väri ja visuaalinen teho</p>	
<p>4.4 Suuntavalaisimet</p> <p>4.4.1 Kunto ja toiminta</p> <p>4.4.2 Väri ja visuaalinen teho</p> <p>4.4.3 Kytkimet</p> <p>4.4.4 Vilkkumistiheys</p>	
<p>4.5 Etu- ja takasumuvalaisimet</p> <p>4.5.1 Paikka</p> <p>4.5.2 Kunto ja toiminta</p> <p>4.5.3 Väri ja visuaalinen teho</p>	
<p>4.6 Peruutusvalaisimet</p> <p>4.6.1 Kunto ja toiminta</p> <p>4.6.2 Väri ja visuaalinen teho</p>	

LUOKKAAN 1, 2 JA 3 KUULUVAT AJONEUVOT	LUOKKAAN 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT
4.7 Takarekisterikilven valaisin	
4.8 Heijastimet — kunto ja väri	
4.9 Mittarit	
4.10 Vetoauton ja perävaunun tai puoliperävaunun väliset sähkökytkennät	
4.11 Sähköjohdot	
5. Akselit, pyörät, renkaat, jousitus	5. Akselit, pyörät, renkaat, jousitus
5.1 Akselit	5.1 Akselit
5.2 Pyörät ja renkaat	5.2 Pyörät ja renkaat
5.3 Jousitus	5.3 Jousitus
6. Alusta ja alustan lisälaitteet	6. Alusta ja alustan lisälaitteet
6.1 Alusta tai runko ja lisälaitteet	6.1 Alusta tai runko ja lisälaitteet
6.1.1 Yleinen kunto	6.1.1 Yleinen kunto
6.1.2 Pakoputkisto ja äänenvaimentimet	6.1.2 Pakoputkisto ja äänenvaimentimet
6.1.3 Polttoainesäiliö ja -putket	6.1.3 Polttoainesäiliö ja -putket
6.1.4 Alleajosuojan geometriset ominaisuudet ja kunto, raskas kalusto	6.1.4 Varapyörän teline
6.1.5 Varapyörän teline	6.1.5 Vetokoukun turvallisuus (jos sellainen on asennettu)
6.1.6 Vetoautojen, perävaunujen ja puoliperävaunujen kytkentämekanismi	
6.2 Ohjaamo ja vaunun kori	6.2 Vaunun kori
6.2.1 Yleinen kunto	6.2.1 Rakenteellinen kunto
6.2.2 Asennus	6.2.2 Ovet ja lukot
6.2.3 Ovet ja lukot	
6.2.4 Lattia	
6.2.5 Kuljettajan istuin	
6.2.6 Astinlaudat	
7. Muut varusteet	7. Muut varusteet
7.1 Turvavyöt	7.1 Kuljettajan istuimen asennus
7.2 Sammutin	7.2 Akun asennus
7.3 Lukot ja varashälytyn	7.3 Äänimerkinantolaite
7.4 Varoituskolmio	7.4 Varoituskolmio
7.5 Ensiapupakkaus	7.5 Turvavyöt
7.5.1 Kiinnityksen turvallisuus	7.5.2 Väiden kunto
7.5.3 Toiminta	
7.6 Pyörän jarrukiila(t)	
7.7 Äänimerkinantolaite	

LUOKKAAN 1, 2 JA 3 KUULUVAT AJONEUVOT	LUOKKAAN 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT
7.8 Nopeusmittari	
7.9 Ajopiirturi (olemassaolo ja sinetöinti)	
— Tarkastetaan ajopiirturin levyn kelpoisuus, jos asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 ⁽¹⁾ niin vaaditaan	
— Epävarmoissa tapauksissa tarkastetaan, vastaako renkaan nimelliskehä tai mitta ajopiirturin levyssä olevaa merkintää	
— Tarkastetaan, jos mahdollista, että ajopiirturin sinetit ja muut mahdolliset ajopiirturin epäasiallisen käsittelyn estävät suojaukset ovat ehjät.	
7.10 Nopeudenrajoitin	
— Tarkastetaan, jos mahdollista, onko nopeudenrajoitin asennettu direktiivin 92/6/ETY ⁽²⁾ mukaisesti	
— Tarkastetaan nopeudenrajoittimen levyn kelpoisuus	
— Tarkastetaan, jos mahdollista, että nopeudenrajoittimen sinetit ja muut nopeudenrajoittimen epäasiallisen käsittelyn estävät suojaukset, jos sellaisia on, ovat ehjät	
— Tarkastetaan mahdollisuuksien mukaan, että nopeudenrajoittimella estetään direktiivin 92/6/ETY 2 ja 3 artiklassa mainittuja ajoneuvoja ylittämästä ennalta asetetut arvot.	
8. Haitat	8. Haitat
8.1 Melu	8.1 Melu

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3821/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, tieliikenteen valvontalaitteista (EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/6/ETY, annettu 10 päivänä helmikuuta 1992, tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien nopeudenrajoittimien asentamisesta ja käytöstä yhteisössä (EYVL L 57, 2.3.1992, s. 27).

LUOKKAAN 1, 2, 3, 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT

8.2 Pakokaasupäästöt

8.2.1 Moottoriajoneuvot, jotka on varustettu ottomoottorilla (bensiniinimoottorilla)

- a) Jos pakokaasupäästöjä ei ohjata kehittyneellä päästönohjauksjärjestelmällä, kuten lambda-anturilla varustetulla kolmitoimisella katalyysattorilaitteistolla:

1. Pakojärjestelmän silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
2. Valmistajan mahdollisesti asentaman päästönohjaukslaitteen silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.

Moottorin käytyä kohtuullisen ajan (ottaen huomioon valmistajan suositukset) mitataan pakokaasujen hiilimonoksidipitoisuus (CO-pitoisuus) joutokäynnillä (kuormittamattomana).

Pakokaasujen suurin sallittu CO-pitoisuus on se, jonka ajoneuvon valmistaja on ilmoittanut. Jos tätä tietoa ei ole saatavilla tai jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset päättävät olla käyttämättä tätä tietoa viitearvona, CO-pitoisuus ei saa ylittää seuraavia arvoja:

- i) 4,5 tilavuusprosenttia ajoneuvoilla, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön sen päivämäärän, josta alkaen jäsenvaltiot vaativat, että ajoneuvot ovat direktiivin 70/220/ETY ⁽¹⁾ mukaisia, ja 1 päivän lokakuuta 1986 välisenä aikana;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 70/220/ETY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 1970, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 76, 6.4.1970, s. 1).

- ii) 3,5 tilavuusprosenttia ajoneuvoilla, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän lokakuuta 1986 jälkeen.
- b) Jos pakokaasupäästöjä ohjataan kehittyneellä päästönohjausjärjestelmällä kuten lambda-anturilla varustetulla kolmitoimisella katalyysattorilaitteistolla:
1. Pakojärjestelmän silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
 2. Valmistajan mahdollisesti asentaman päästönohjauslaitteen silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
 3. Ajoneuvon päästönohjausjärjestelmän tehon määrittäminen mittaamalla lambda-arvo ja pakokaasujen CO-pitoisuus 4 kohdan mukaisesti tai käyttämällä menetelmiä, joita valmistajat ovat ehdottaneet ja jotka on hyväksytty tyyppihyväksynnän yhteydessä. Ajoneuvon moottoria on kutakin tarkastusta varten käytettävä ajoneuvon valmistajan suositusten mukaisesti.
4. Pakoputken päästöt – raja-arvot

Pakokaasujen suurin sallittu CO-pitoisuus on se, jonka ajoneuvon valmistaja on ilmoittanut.

Jos tätä tietoa ei ole saatavilla, CO-pitoisuus ei saa ylittää seuraavia arvoja:

- i) Mittaus moottorin joutokäyntikierto- ja kierrosluvulla:

Pakokaasujen CO-pitoisuus saa olla enintään 0,5 tilavuusprosenttia, ja ajoneuvoilla, jotka on tyyppihyväksytty direktiivin 70/220/ETY liitteessä I olevassa 5.3.1.4 kohdassa olevan taulukon rivillä A tai rivillä B annettujen raja-arvojen mukaisesti, CO-pitoisuus saa olla enintään 0,3 tilavuusprosenttia. Jos vastaavuus direktiivin 70/220/ETY kanssa ei ole mahdollista, edellä mainittua sovelletaan ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän heinäkuuta 2002 jälkeen.

- ii) Mittaus korkealla joutokäyntikierto- ja kierrosluvulla (kuormittamattomana) moottorin kierrosluvun ollessa vähintään 2 000 min⁻¹:

CO-pitoisuus saa olla enintään 0,3 tilavuusprosenttia, ja ajoneuvoilla, jotka on tyyppihyväksytty direktiivin 70/220/ETY liitteessä I olevassa 5.3.1.4 kohdassa olevan taulukon rivillä A tai rivillä B annettujen raja-arvojen mukaisesti, CO-pitoisuus saa olla enintään 0,2 tilavuusprosenttia. Jos vastaavuus direktiivin 70/220/ETY kanssa ei ole mahdollista, edellä mainittua sovelletaan ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän heinäkuuta 2002 jälkeen.

Lambda: $1 \pm 0,03$ tai valmistajan erittelyn mukainen.

- iii) Niiden moottoriajoneuvojen osalta, jotka on varustettu sisäisellä valvontajärjestelmällä (OBD-järjestelmällä) direktiivin 70/220/ETY mukaisesti, jäsenvaltiot voivat edellä i alakohdassa esitetyn testin vaihtoehtona varmistaa päästönohjausjärjestelmän oikean toiminnan OBD-laitteen asianmukaisen lukeman avulla ja tarkistamalla samanaikaisesti, että OBD-järjestelmä toimii moitteettomasti.

8.2.2 Dieselmoottorilla varustetut moottoriajoneuvot

- a) Pakokaasujen sameuden mittaus vapaassa kiihdytyksessä (ilman kuormaa tyhjäkäynnistä ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeuteen) vaihde vapaalla ja kytkin kytkettyinä.
- b) Ajoneuvon esivalmistelu:
1. Ajoneuvo voidaan testata ilman esivalmistelua, mutta turvallisuussyistä olisi tarkistettava, että moottori on saavuttanut käyntilämpötilan ja että se on mekaanisesti tyydyttävässä kunnossa.
 2. Jäljempänä d alakohdan 5 alakohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta ajoneuvoa ei voida hylätä, ellei sitä ole esivalmisteltu seuraavien vaatimusten mukaisesti:
 - i) Moottorin on saavutettava täysi käyntilämpötila, joka on esimerkiksi öljynmittapuikon putkesta anturilla mitattava moottoriöljyn lämpötila, jonka on oltava vähintään 80 °C, tai normaali käyntilämpötila, jos se on tätä alhaisempi, taikka infrapunasäteilyn perusteella mitattava sylinteriryhmän lämpötila, jonka on oltava vähintään edellä mainittua vastaava lämpötila. Jos tämä mittaus on ajoneuvon kokoonpanosta johtuen epäkäytännöllinen, ajoneuvon normaali käyntilämpötila voidaan määrittää muilla tavoin, esimerkiksi moottorin tuulettimen toiminnasta.
 - ii) Pakojärjestelmä on puhdistettava vähintään kolmella vapaan kiihdytyksen sykllillä tai vastaavalla menetelmällä.
- c) Testimenettely:
1. Valmistajan mahdollisesti asentaman päästönohjauslaitteen silmämääräinen tarkastus sen toteamiseksi, että se on täydellinen ja tyydyttävässä kunnossa ja ettei siinä ole vuotoja.
 2. Moottorin ja mahdollisen turboahtimen on oltava tyhjäkäynnillä ennen kunkin vapaan kiihdytyksen syklin alkua. Raskaiden dieselmoottoreiden osalta tämä merkitsee sitä, että kaasupolkimen päästämisen jälkeen on odotettava vähintään 10 sekuntia.

3. Kunkin vapaan kiihdytyksen syklin aloittamiseksi kaasupoljin on painettava pohjaan nopeasti ja portaattomasti (alle sekunnissa) mutta ei liian voimakkaasti, jotta ruiskutuspumppun syöttö olisi mahdollisimman suuri.
4. Kunkin vapaan kiihdytyksen syklin aikana moottorin on ennen kaasupolkimen päästämistä saavutettava ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeus tai automaattivaihteistolla varustettujen ajoneuvojen osalta valmistajan ilmoittama kierrosnopeus tai, jos tätä tietoa ei ole saatavilla, kaksi kolmasosaa ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeudesta. Tämä voidaan todentaa esimerkiksi seuraamalla moottorin nopeutta tai antamalla kaasupolkimen ensimmäisen painamisen ja päästämisen välillä kuluu riittävä aika, jonka olisi oltava liitteessä I määriteltyihin luokkiin 1 ja 2 kuuluvien ajoneuvojen osalta vähintään kaksi sekuntia.

d) Raja-arvot

1. Konsentraation taso saa olla enintään taso, joka on kirjattu direktiivin 72/306/ETY⁽¹⁾ mukaiseen kilpeen.
2. Jos tätä tietoa ei ole saatavilla tai jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset päättävät olla käyttämättä tätä tietoa viitearvona, konsentraation taso ei saa ylittää valmistajan ilmoittamaa tasoa tai absorptiokertoimen raja-arvoja, jotka ovat seuraavat:

tai direktiivin 70/220/ETY myöhemmissä muutoksissa annettuja raja-arvoja tai direktiivin 88/77/ETY myöhemmissä muutoksissa annettuja raja-arvoja tai vastaavia arvoja, kun käytetään EY-tyyppihyväksynnässä käytetystä laitteistosta poikkeavaa laitteistotyyppiä.

— vapaasti hengittävillä dieselmoottoreilla = 2,5 m⁻¹,

— turboahtimella varustetuilla dieselmoottoreilla = 3,0 m⁻¹,

— raja-arvoa 1,5 m⁻¹ sovelletaan seuraaviin ajoneuvoihin, jotka on tyyppihyväksytty käyttämällä raja-arvoja, jotka on annettu

- a) direktiivin 70/220/ETY liitteessä I olevassa 5.3.1.4 kohdassa olevan taulukon rivillä B – (dieselmoottorilla varustettu kevyt ajoneuvo – Euro 4);
- b) direktiivin 88/77/ETY⁽²⁾ liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevien taulukoiden rivillä B1 – (dieselmoottorilla varustettu raskas ajoneuvo – Euro 4);
- c) direktiivin 88/77/ETY liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevien taulukoiden rivillä B2 – (dieselmoottorilla varustettu raskas ajoneuvo – Euro 5);
- d) direktiivin 88/77/ETY liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevien taulukoiden rivillä C – (raskas ajoneuvo – erittäin ympäristöystävällinen ajoneuvo);

tai direktiivin 70/220/ETY myöhemmissä muutoksissa annettuja raja-arvoja tai direktiivin 88/77/ETY myöhemmissä muutoksissa annettuja raja-arvoja tai vastaavia arvoja, kun käytetään EY-tyyppihyväksynnässä käytetystä laitteistosta poikkeavaa laitteistotyyppiä.

Jos vastaavuus direktiivin 70/220/ETY liitteessä I olevan 5.3.1.4 kohdan tai direktiivin 88/77/ETY liitteessä I olevan 6.2.1 kohdan kanssa ei ole mahdollista, edellä mainittua sovelletaan ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1 päivän heinäkuuta 2008 jälkeen.

3. Ennen 1 päivää tammikuuta 1980 rekisteröidyt tai ensimmäistä kertaa käyttöön otetut ajoneuvot vapautetaan näistä vaatimuksista.
4. Ajoneuvo on hylättävä ainoastaan siinä tapauksessa, että vähintään viimeisten kolmen vapaan kiihdytyksen syklin aritmeettinen keskiarvo ylittää raja-arvon. Keskiarvo voidaan laskea siten, ettei huomioon oteta sellaisia mahdollisia mittauksia, joiden tulokset poikkeavat huomattavasti mitatusta keskiarvosta, tai käyttämällä muuta tilastolaskentamenetelmää, jossa otetaan huomioon mitattujen arvojen hajonta. Jäsenvaltiot voivat määrätä testisykliä enimmäismäärän.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 72/306/ETY, annettu 2 päivänä elokuuta 1972, ajoneuvojen dieselmoottoreiden päästöjen vähentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 190, 20.8.1972, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 88/77/ETY, annettu 3 päivänä joulukuuta 1987, ajoneuvojen puristussytytysmoottoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomoottoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 36, 9.2.1988, s. 33).

5. Tarpeettoman testauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat 8.2.2 kohdan d alakohdan 4 alakohdan säännöksistä poiketen hylätä sellaiset ajoneuvot, joiden osalta alle kolmen vapaan kiihdytyksen syklin tai 8.2.2 kohdan b alakohdan 2 alakohdan ii alakohdassa määritellyn puhdistussyklin (tai vastaavan) jälkeen on mitattu arvoja, jotka ylittävät huomattavasti raja-arvot. Niin ikään tarpeettoman testauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat 8.2.2 kohdan d alakohdan 4 alakohdan säännöksistä poiketen hyväksyä sellaiset ajoneuvot, joiden osalta alle kolmen vapaan kiihdytyksen syklin tai 8.2.2 kohdan b alakohdan 2 alakohdan ii alakohdassa määritellyn puhdistussyklin (tai vastaavan) jälkeen on mitattu arvoja, jotka alittavat huomattavasti raja-arvot.

8.2.3 Tarkastuslaitteisto

Ajoneuvopäästöt tarkastetaan käyttäen laitteistoa, joka on suunniteltu määrittämään tarkasti, ovatko päästöt säädettyjen tai valmistajan ilmoittamien raja-arvojen mukaisia.

- 8.2.4 Jos EY-tyyppihyväksynnän yhteydessä todetaan, ettei ajoneuvotyyppi täytä tässä direktiivissä säädettyjä raja-arvoja, jäsenvaltiot voivat asettaa kyseiselle ajoneuvotyyppille korkeampia raja-arvoja valmistajan toimittamien todisteiden perusteella. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle, joka puolestaan ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

LUOKKAAN 1, 2 JA 3 KUULUVAT AJONEUVOT	LUOKKAAN 4, 5 JA 6 KUULUVAT AJONEUVOT
8.3 Radiohäiriöiden vaimennus	
9. Julkisten kulkuneuvojen lisäkatsastukset	
9.1 Hätäuloskäynti/hätäuloskäynnit (mukaan lukien ikkunoiden rikkomiseen tarkoitetut vasarat), hätäuloskäynnin/hätäuloskäynnit osoittavat kyltit	
9.2 Lämmitysjärjestelmä	
9.3 Ilmanvaihtojärjestelmä	
9.4 Istuimien sijoittelu	
9.5 Sisävalaistus	
10. Ajoneuvon tunnistus	10. Ajoneuvon tunnistus
10.1 Rekisterikilpi	10.1 Rekisterikilpi
10.2 Alustan numero	10.2 Alustan numero

LIITE III

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista
(10 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 96/96/EY
 (EYVL L 46, 17.2.1997, s. 1).

Komission direktiivi 1999/52/EY
 (EYVL L 142, 5.6.1999, s. 26).

Komission direktiivi 2001/9/EY
 (EYVL L 48, 17.2.2001, s. 18).

Komission direktiivi 2001/11/EY
 (EYVL L 48, 17.2.2001, s. 20).

Komission direktiivi 2003/27/EY
 (EUVL L 90, 8.4.2003, s. 41).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus
 (EY) N:o 1882/2003
 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

Ainoastaan liitteessä III oleva 68 kohta

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
(10 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
96/96/EY	9 päivä maaliskuuta 1998
1999/52/EY	30 päivä syyskuuta 2000
2001/9/EY	9 päivä maaliskuuta 2002
2001/11/EY	9 päivä maaliskuuta 2003
2003/27/EY	1 päivä tammikuuta 2004

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 96/96/EY	Tämä direktiivi
1–4 artikla	1–4 artikla
5 artiklan johdantolause	5 artiklan johdantolause
5 artiklan ensimmäinen–seitsemäs luetelmakohta	5 artiklan a–g alakohta
6 artikla	—
7 artikla	6 artiklan 1 kohta
—	6 artiklan 2 kohta
8 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	7 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
8 artiklan 3 kohta	—
9 artiklan 1 kohta	—
9 artiklan 2 kohta	8 artikla
10 artikla	—
11 artiklan 1 kohta	—
11 artiklan 2 kohta	9 artikla
11 artiklan 3 kohta	—
—	10 artikla
12 artikla	11 artikla
13 artikla	12 artikla
Liitteet I ja II	Liitteet I ja II
Liitteet III ja IV	—
—	Liite III
—	Liite IV

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/42/EY,
annettu 6 päivänä toukokuuta 2009,
tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevista tilastoista
(uudelleenlaadittu toisinto)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevista tilastoista 8 päivänä joulukuuta 1995 annettua neuvoston direktiiviä 95/64/EY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ⁽³⁾. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Voidakseen suorittaa sille annetut yhteiseen meriliikennepolitiikkaan kuuluvat tehtävät komissiolla (Eurostat) olisi oltava käytössään vertailukelpoisia, luotettavia, samanaikaisesti ja säännöllisesti kerättyjä tilastotietoja Euroopan yhteisöön saapuvien ja sieltä lähtevien sekä jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä tapahtuvien tavaroiden ja matkustajien merikuljetusten laajuudesta ja kehityksestä.
- (3) Merikuljetusten markkinoiden hyvällä tuntemuksella on merkitystä jäsenvaltioille ja taloudellisille toimijoille.
- (4) Vertailukelpoisia ja yhdenmukaisia yhteisötason tilastotietoja keräämällä voidaan luoda yhtenäinen järjestelmä, jolla tuotetaan luotettavia, yhteensopivia ja ajan tasalla olevia tietoja.
- (5) Tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksia koskevat tiedot on saatettava vertailukelpoisiksi eri jäsenvaltioiden välillä ja eri kuljetusmuotojen välillä.
- (6) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti yhteisten tilastonormien luominen yhdenmukaisten tietojen tuottamiseksi on toimintaa, joka voidaan toteuttaa tehokkaasti ainoastaan yhteisön tasolla. Tiedot kerätään kussakin jäsenvaltiossa virallisten tilastojen laatimisesta vastaavien elinten ja laitosten johdolla.

(7) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti.

(8) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta antaa eräitä yksityiskohtaisia sääntöjä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(9) Tähän direktiiviin lisätyt uudet osat koskevat ainoastaan komiteamenettelyitä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden ei tarvitse saattaa niitä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

(10) Tämä direktiivi ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä IX olevassa B osassa olevaa määräaika, jonka kuussa niiden on saatettava asianomainen direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tilastotietojen kerääminen

Jäsenvaltiot laativat yhteisön tason tilastoja niiden alueella sijaitsevilla satamissa poikkeavilla aluksilla suoritettavista tavaroiden ja matkustajien kuljetuksista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'tavaroiden ja matkustajien merikuljetuksella' tavaroiden ja matkustajien siirtämistä aluksilla kokonaan tai osaksi merellä tapahtuvilla matkoilla;

Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluu myös tavara, joka

- i) kuljetetaan offshore-laitteistoille;
- ii) kerätään merenpohjasta ja puretaan satamassa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 21. lokakuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 23. huhtikuuta 2009.

⁽²⁾ EYVL L 320, 30.12.1995, s. 25.

⁽³⁾ Katso liitteessä IX oleva A osa.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu alusten polttoaine- ja muonatäydennykset;

- b) 'aluksella' alusta, joka ei kulje ainoastaan sisävesistöissä, suojaisessa vesistöissä tai sen välittömässä läheisyydessä tai alueilla, joilla sovelletaan satamajärjestystä.

Kalastusaluukset, kalankäsittelyaluukset, poraus- ja tutkimusalukset, hinaajat, työntöaluukset, merentutkimus- ja mittausaluukset, ruoppaajat, sota-alukset ja yksinomaan ei-kaupallisessa käytössä olevat alukset eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan;

- c) 'satamalla' paikkaa, jossa on laitteet, joiden avulla kauppaluukset voivat kiinnittyä, lastata tai purkaa tavaroita tahi päästää matkustajia laskeutumaan aluksesta tai nousemaan alukseen;

- d) 'merikuljetusyrittäjän kansalaisuudella' sen valtion kansalaisuutta, jonne liikenteenharjoittajan taloudellisen toiminnan tosiasiallinen keskus on sijoittautunut;

- e) 'merikuljetusyrittäjällä' jokaista henkilöä, joka solmii tai jonka nimissä solmitaan tavaroiden tai henkilöiden kuljetussopimus rahtaaajan tai matkustajan kanssa.

3 artikla

Tiedonkeruun tunnusmerkit

1. Jäsenvaltiot keräävät seuraavat tiedot:

- a) tavaroita ja matkustajia koskevat tiedot;

- b) aluksia koskevat tiedot.

Alukset, joiden bruttovetoisuus on alle 100, voidaan jättää tiedonkeruun ulkopuolelle.

2. Tiedonkeruun tunnusmerkit eli kunkin alan tilastomuuttujat, niiden luokittelussa käytettävät nimikkeistöt sekä niiden havaintojaksot ovat liitteissä I–VIII.

3. Tiedonkeruu perustuu, mahdollisuuksien mukaan, saatavilla oleviin lähteisiin, mikä pienentää vastaajille aiheutuvaa taakkaa.

4. Komissio mukauttaa kerättävien tietojen tunnusmerkit ja liitteiden I–VIII sisällön taloudelliseen ja tekniseen kehitykseen siinä laajuudessa, kuin tämä mukauttaminen ei aiheuta jäsenvaltioiden kustannusten ja/tai vastaajien työmäärän merkittävää lisäystä.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 artikla

Satamat

1. Tämän direktiivin tavoitteita varten komissio laatii koodatun, maiden ja rannikkoalueiden mukaan luokitellun luettelon satamista.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Jokainen jäsenvaltio valitsee 1 kohdassa tarkoitettua luettelosta satamat, joissa käsitellään vuosittain yli miljoona tonnia tavaroita tai joiden kautta kulkee vuosittain yli 200 000 matkustajaa.

Jokaisesta valitusta satamasta toimitetaan yksityiskohtaiset tiedot liitteen VIII mukaisesti niiltä aloilta (tavarat, matkustajat), joiden osalta ne täyttävät valintaperusteet, sekä tarvittaessa yhdistetyt tiedot toisen alan osalta.

3. Satamista, joita ei ole valittu luettelosta, toimitetaan yhdistetyt tiedot liitteessä VIII määritellyn tiedoston A3 mukaisesti.

5 artikla

Tilastojen tarkkuus

Tiedonkeruumenetelmien on oltava sellaiset, että meriliikennettä koskevat yhteisön tason tilastotiedot ovat tarpeeksi tarkkoja liitteessä VIII kuvattujen tilastotiedostojen osalta.

Komissio laatii tarkkuusnormit.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6 artikla

Tiedonkeruun tulosten käsittely

Jäsenvaltiot käsittelevät 3 artiklan mukaisesti kerätyt tilastotiedot siten, että saadaan vertailukelpoisia tilastoja, joiden tarkkuusvaatimustaso on 5 artiklassa tarkoitettua mukainen.

7 artikla

Tiedonkeruun tulosten toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostat) 3 artiklassa tarkoitettua tiedonkeruun tulokset, mukaan lukien jäsenvaltioiden kansallisen tilastotietojen luottamuksellisuutta koskevan lainsäädännön tai kansallisen käytännön perusteella luottamukselliseksi julistamat tiedot Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009⁽¹⁾ säännösten mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

2. Tulokset on toimitettava tiedostona, joka on yhteensopiva liitteessä VIII määriteltyjen tilastotiedostojen kanssa. Tulosten toimittamisen tekniset yksityiskohdat on vahvistettava 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

3. Tulokset toimitetaan viiden kuukauden kuluessa havaintojakson päättymisestä neljännesvuosittain kerättävien tietojen osalta ja kahdeksan kuukauden kuluessa vuosittaisten tietojen osalta.

Ensimmäinen toimitus kattaa vuoden 1997 ensimmäisen neljänneksen.

8 artikla

Kertomukset

Jäsenvaltiot antavat komissiolle (Eurostat) kaikki tiedot tietojen tuottamiseen käytettävistä menetelmistä. Ne ilmoittavat tarvittaessa komissiolle myös käytettyihin keruumenetelmiin tehdyt huomattavat muutokset.

9 artikla

Tilastotietojen levitys

Komissio (Eurostat) tiedottaa asiaankuuluvista tilastollisista tuloksista samoin ajanjaksoin kuin tulokset toimitetaan.

Komission (Eurostat) toimesta tapahtuvan tilastotietojen julkaisun tai levityksen yksityiskohtaiset säännöt annetaan 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

10 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 223/2009 perustettu Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetyksi määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

11 artikla

Kansallisten säännösten toimittaminen

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

12 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 95/64/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä IX olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä IX olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava asianomainen direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava sitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä X olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 6 päivänä toukokuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KOHOUT

LIITE I

MUUTTUJAT JA MÄÄRITELMÄT

1. Tilastomuuttujat

a) *Tavaroita ja matkustajia koskevat tiedot:*

- tavaroiden bruttopaino tonneina,
- rahtityyppi liitteessä II olevan nimikkeistön mukaisesti,
- tavaraukset liitteessä III olevan nimikkeistön mukaisesti,
- ilmoittava satama,
- kulkusuunta: saapuva vai lähtevä,
- saapuvien tavaroiden osalta: lastauslaituri (eli satama, jossa lasti on lastattu siihen alukseen, jossa se on saapunut tiedot antavaan satamaan) käyttäen satamaluettelossa esitettyjä Euroopan talousalueen (ETA) maiden yksittäisiä satamia sekä ETA-maiden ulkopuolisia liitteessä IV esitettyjä rannikkoalueita, ja
- lähtevien tavaroiden osalta: purkusaluri (eli satama, jossa lasti puretaan laivasta, jossa se on lähtenyt tiedot antavasta satamasta) käyttäen satamaluettelossa esitettyjä ETA-maiden yksittäisiä satamia sekä ETA-maiden ulkopuolisia liitteessä IV esitettyjä rannikkoalueita,
- matkalle lähtevien tai matkalta saapuvien matkustajien lukumäärä sekä risteilyyn liittyvällä tutustumisretkellä olevien risteilymatkustajien lukumäärä.

Konteissa tai ro-ro-yksiköissä kuljetettavista tavaroista kerätään lisäksi seuraavat tunnuspiirteet:

- konttien kokonaislukumäärä (joissa on tai joissa ei ole lastia),
- tyhjien konttien lukumäärä,
- liikkuvien yksiköiden (ro-ro) lukumäärä (joissa on tai joissa ei ole lastia),
- tyhjien liikkuvien yksiköiden (ro-ro) lukumäärä.

b) *Aluksia koskevat tiedot:*

- alusten lukumäärä,
- alusten kantavuus (dead weight) tai bruttovetoisuus,
- maa tai alue, jonne alukset on rekisteröity liitteessä V ilmoitetun luokituksen mukaan,
- alustyyppi, liitteessä VI esitetyn luokituksen mukaan,
- alusten kokoluokka liitteessä VII esitetyn luokituksen mukaan.

2. Määritelmät

a) 'Rahtikontti': kuljetuslaitteistoon kuuluva yksikkö, joka on

1. muodoltaan pysyvä ja riittävän lujarakenteinen jatkuvaan käyttöön;
2. suunniteltu erityisesti tavaroiden kuljettamiseen välilastauksitta yhtä tai useampaa kuljetusmuotoa käyttäen;
3. varustettu laittein, jotka mahdollistavat yksikön vaivattoman käsittelyn varsinkin kuljetusmuotoa vaihdettaessa;
4. suunniteltu helposti kuormattavaksi ja tyhjennettäväksi;
5. vähintään 20 jalan pituinen.

- b) 'Ro-ro-yksikkö': pyörillä varustettu tavarankuljetusväline, kuten kuorma-auto, perävaunu tai puoliperävaunu, joka voidaan ajaa tai vetää alukseen tai junaan. Satamissa ja aluksissa käytettävät perävaunut kuuluvat tämän määrittelyn piiriin. Luokittelun pitää noudattaa Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission suositusta N:o 21 'Codes for types of cargo, packages and packaging materials' (pakkausten rahtityyppien ja pakkausten materiaalien koodista).
- c) 'Konttilasti': kontit, joissa on tai joissa ei ole lastia, jotka on lastattu alukseen tai purettu aluksesta, jossa ne kuljetetaan meritse.
- d) 'Ro-ro-lastit': ro-ro-yksiköissä olevat tavarat, jotka joko ovat tai eivät ole konteissa, ja ro-ro-yksiköt, jotka siirretään pyörien päällä aluksiin tai aluksista, joissa ne kuljetetaan meritse.
- e) 'Tavaroiden bruttopaino': tähän sisältyy kuljetettujen tavaroiden kokonaispaino, johon sisältyy pakkaus muttei konttien tai ro-ro-yksikköjen painoa.
- f) 'Kantavuus (DWT)': tonneina ilmaistu ero aluksen kesälastiviivaan ulottuvan uppouman vedessä, jonka ominaispaino on 1,025, sekä aluksen kokonaispainon välillä, joka tarkoittaa uppoumaa, kun alus on ilman lastia, polttoainetta, voiteluainetta, painolastivettä, makeaa vettä ja juomavettä säiliöissä, kulutettavia varastoja, matkustajia, laivaväkeä ja heidän omaisuuttaan.
- g) 'Bruttovetoisuus (GT)': aluksen kokoa ilmaiseva luku, joka määrätään vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen mukaisesti.
- h) 'Ristelymatkustaja': risteilyaluksella matkan tekevä merimatkustaja. Päiväristelymatkustajia ei lueta mukaan.
- i) 'Risteilyalus': matkustaja-alus, joka on tarkoitettu tarjoamaan matkustajille täyttä turistipalvelua. Kaikilla matkustajilla on hytti. Aluksella on viihdetiloja. Tavanomaista lauttaliikennettä harjoittavia aluksia ei lueta mukaan, vaikka jotkut matkustajat pitävät palvelua risteilynä. Mukaan ei lueta myöskään lastialuksia, jotka voivat kuljettaa vain hyvin suppean määrän matkustajia, joilla on oma hytti. Myöskään aluksia, jotka on tarkoitettu yksinomaan päiväristelyihin, ei lueta mukaan.
- j) 'Risteilymatkustajan tutustumisretki': risteilymatkustajan lyhyt käynti satamaan liittyvässä matkailukohteessa, kun matkustaja säilyttää hyttinsä aluksella.
-

LIITE II

LASTITYYPIN LUOKITTELU

Luokka (1)	Koodi 1-merkkinen	Koodi 2-merkkinen	Tavaran kuvaus	Paino	Lukumäärä
Nestemäinen irtolasti	1	1X	Nestemäinen irtolasti (ei lastiyksikköä)	X	
		11	Nesteytetty kaasu	X	
		12	Raakaöljy	X	
		13	Öljytuotteet	X	
		19	Muu nestemäinen irtolasti	X	
Kuiva irtolasti	2	2X	Kuiva irtolasti (ei rahtiyksikköä)	X	
		21	Mineraalit	X	
		22	Hiili	X	
		23	Maataloustuotteet (esim. vilja, soija, tapioka)	X	
		29	Muu kuiva irtolasti	X	
Kontit	3	3X	Suurkontit	X (2)	X
		31	20' rahtiyksiköt	X (2)	X
		32	40' rahtiyksiköt	X (2)	X
		33	Rahtiyksiköt > 20' ja < 40'	X (2)	X
		34	Rahtiyksiköt: > 40'	X (2)	X
Ro-ro (itseliikkuvat)	5	5X	Itseliikkuvat yksiköt	X	X
		51	Tavaroiden kuljetukseen käytettävät moottoriajoneuvot ja niiden perävaunut	X (2)	X
		52	Henkilöautot, moottoripyörät ja niiden perävaunut ja asuntovaunut		X (3)
		53	Linja-autot		X (3)
		54	Myytävänä olevat ajoneuvot (myös tuonti-/vientiajoneuvot)	X	X (3)
		56	Omin jaloin liikkuvat elävät eläimet	X	X (3)
		59	Muut itseliikkuvat yksiköt	X	X
Ro-ro (muut kuin itseliikkuvat)	6	6X	Liikutettavat yksiköt	X	X
		61	Tavarat tavaroiden kuljetukseen käytettävissä erillisissä tavaraperävaunuissa ja puoliperävaunuissa	X (2)	X
		62	Erilliset asuntovaunut ja muut tieliikenne-, maatalousja teollisuusajoneuvot		X (3)
		63	Tavarat tavaravaunuissa, alusten merikuljetuksessa käytävissä perävaunuissa ja proomuissa, joita käytetään alusten kuljettamien tavaroiden kuljettamiseen	X (2)	X
		69	Muut kuin itseliikkuvat yksiköt	X	X
Muu kappaletavara (myös pienkontit)	9	9X	Muualle luokittelematon muu lasti	X	
		91	Metsäteollisuustuotteet	X	
		92	Rauta- ja terästuotteet	X	
		99	Muu kappaletavara	X	

(1) Nämä luokat ovat ETY/YK-suosituksen N:o 21 mukaisia.

(2) Merkitty määrä on tavaroiden bruttopaino, johon sisältyy pakkaus, mutta ei konttien tai ro-ro-yksikköjen painoa.

(3) Ainoastaan yksiköiden kokonaislukumäärä.

LIITE III

NST 2007

Pääryhmä	Kuvaus
01	Maatalous-, riistatalous- ja metsätaloustuotteet; kala ja muut kalastustuotteet
02	Kivihiihi ja ruskohiili; raakaöljy ja luonnonkaasu
03	Metallimalmit ja muut kaivostoiminnasta ja louhinnasta saadut tuotteet; turve; uraani ja torium
04	Elintarvikkeet, juomat ja tupakka
05	Tekstiilit ja tekstiilituotteet; nahka ja nahkatuotteet
06	Puutavara, puu- ja korkkituotteet (ei kuitenkaan huonekalut); olki- ja punontatuotteet; massa, paperi ja paperituotteet; painotuotteet ja tallenteet
07	Koksi ja öljytuotteet
08	Kemikaalit, kemialliset tuotteet ja tekokuidut; kumi- ja muovituotteet; ydinpoltoaine
09	Muut ei-metalliset mineraalituotteet
10	Perusmetallit; metallituotteet, ei kuitenkaan koneet ja laitteet
11	Koneet ja laitteet, muualla luokittelemattomat; toimisto- ja tietokoneet; sähkökoneet ja -laitteet, muualla luokittelemattomat; radio-, televisio- ja tietoliikennevälineet ja -laitteet; lääkintäkojeet, hienomekaaniset kojeet ja optiset instrumentit; kellot
12	Kulkuneuvot
13	Huonekalut; muut tehdasvalmisteet, muualla luokittelemattomat
14	Kierrätysraaka-aineet; yhdyskuntajätteet ja muut jätteet
15	Posti- ja kuriiritoiminta
16	Tavarakuljetuksissa käytettävät välineet ja laitteet
17	Koti- ja toimistomuuttojen yhteydessä siirrettävät tavarat; erillään matkustajista kuljetettavat matkatavarat; korjattavaksi siirrettävät moottoriajoneuvot; muut ei-kaupalliset tavarat, muualla luokittelemattomat
18	Yhdistetyt tavarat: eri tavaryhmien sekoitus, joka kuljetetaan yhteisesti
19	Määrittelemättömät tavarat: tavarat, joita ei jostain syystä voida määritellä eikä sen vuoksi luokitella ryhmiin 01–16
20	Muut tavarat, muualla luokittelemattomat

LIITE IV

RANNIKKOALUEET

Käytettävä luokitus on maaluokitus (yhteisön ja sen jäsenmaiden tavarakauppaa kolmansien maiden kanssa koskevista tilastoista 22 päivänä toukokuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 ⁽¹⁾ 9 artiklan mukaisesti laadittu maiden ja alueiden luokitus yhteisön ulkomaankauppatilastoja ja jäsenvaltioiden välisen kaupan tilastoja varten), joka on voimassa sinä vuonna, johon tiedot viittaavat.

Koodissa on neljä merkkiä: kunkin maan ISO alpha 2 -standardikoodi edellä mainitun luokituksen mukaisesti ja sen jälkeen kaksi nollaa (esim. Kreikan koodi GR00), paitsi jos maa on jaettu useisiin rannikkoalueisiin, jolloin neljäs numero on muu kuin nolla (1–7), kuten seuraavasta ilmenee:

<i>Koodi</i>	<i>Rannikkoalueet</i>
FR01	Ranska: Atlantin ja Pohjanmeren rannikko
FR02	Ranska: Välimeren rannikko
FR03	Ranskan merentakaiset departementit: Ranskan Guayana
FR04	Ranskan merentakaiset departementit: Martinique ja Guadeloupe
FR05	Ranskan merentakaiset departementit: Réunion
DE01	Saksa: Pohjanmeren rannikko
DE02	Saksa: Itämeren rannikko
DE03	Saksa: Sisävedet
GB01	Yhdistynyt kuningaskunta
GB02	Mansaari
GB03	Kanaalisaaret
ES01	Espanja: Atlantin rannikko (pohjoinen)
ES02	Espanja: Välimeren ja Atlantin rannikko (etelä), mukaan lukien Balearit ja Kanariansaaret
SE01	Ruotsi: Itämeren rannikko
SE02	Ruotsi: Pohjanmeren rannikko
TR01	Turkki: Mustanmeren rannikko
TR02	Turkki: Välimeren rannikko
RU01	Venäjä: Mustanmeren rannikko
RU02	Venäjä: Itämeren rannikko
RU03	Venäjä: Aasian puoleinen rannikko
MA01	Marokko: Välimeren rannikko
MA02	Marokko: Länsi-Afrikan rannikko
EG01	Egypti: Välimeren rannikko
EG02	Egypti: Punaisenmeren rannikko
IL01	Israel: Välimeren rannikko
IL02	Israel: Punaisenmeren rannikko
SA01	Saudi-Arabia: Punaisenmeren rannikko
SA02	Saudi-Arabia: Persianlahden rannikko
US01	Yhdysvallat: pohjoisen Atlantin rannikko
US02	Yhdysvallat: eteläisen Atlantin rannikko
US03	Yhdysvallat: Meksikonlahti
US04	Yhdysvallat: eteläisen Tyynenmeren rannikko
US05	Yhdysvallat: pohjoisen Tyynenmeren rannikko

⁽¹⁾ EYVL L 118, 25.5.1995, s. 10.

<i>Koodi</i>	<i>Rannikkoalueet</i>
US06	Yhdysvallat: Suuret järvet
US07	Puerto Rico
CA01	Kanada: Atlantin rannikko
CA02	Kanada: Suuret järvet ja Saint Lawrencen yläjuoksu
CA03	Kanada: länsirannikko
CO01	Kolumbia: pohjoisrannikko
CO02	Kolumbia: länsirannikko
	<i>Sekä lisäkoodit</i>
ZZ01	Off shore -laitteistot
ZZ02	Aggregaatit ja muualla määrittelemättömät alueet

LIITE V

ALUKSEN REKISTERÖITY KANSALLISUUS

Käytettävä luokitus on maaluokitus (asetuksen (EY) N:o 1172/95 9 artiklan mukaisesti laadittu maiden ja alueiden luokitus yhteisön ulkomaankauppatilastoja ja jäsenvaltioiden välisen kaupan tilastoja varten), joka on voimassa sinä vuonna, johon tiedot viittaavat.

Koodissa on neljä merkkiä: kunkin maan ISO alpha 2 -standardikoodi edellä mainitun luokituksen mukaisesti ja sen jälkeen kaksi nollaa (esim. Kreikan koodi GR00), paitsi jos maa on jaettu useisiin rannikkoalueisiin, jolloin neljäs numero on muu kuin nolla (1–7), kuten seuraavasta ilmenee:

FR01	Ranska
FR02	Antarktiksens ranskalainen alue (mukaan lukien Kerguelen saaret)
IT01	Italia — ensimmäinen rekisteri
IT02	Italia — kansainvälinen rekisteri
GB01	Yhdistynyt kuningaskunta
GB02	Mansaari
GB03	Kanaalisaaret
GB04	Gibraltar
DK01	Tanska
DK02	Tanska (DIS)
PT01	Portugali
PT02	Portugali (MAR)
ES01	Espanja
ES02	Espanja (Rebeca)
NO01	Norja
NO02	Norja (NIS)
US01	Amerikan yhdysvallat
US02	Puerto Rico

LIITE VI

ALUSTYYPPINIMIKKEISTÖ (ICST-COM)

	Tyyppi	Jokaisessa alustyyppissä mukana olevat luokat
10	Nestemäinen irtolasti	Öljysäiliöalus Kemikaalisäiliöalus Nesteytettyä kaasua kuljettava säiliöalus Säiliöproomu Muu säiliöalus
20	Kuiva irtolasti	Irtolasti-/öljynkuljetusalus Irtolastialus
31	Kontti	Konttialus
32	Erikoisalukset	Proomuemälaiva Kemikaalikuljetusalus Säteilytettyä polttoainetta kuljettava alus Karjankuljetusalus Ajoneuvojenkuljetusalus Muu erikoisalus
33	Kappaletavara, erikoistumattomat	Kylmäkuljetusalus Ro-ro-matkustaja-alus Ro-ro-konttialus Muu ro-ro-alus Kappaletavara-/matkustaja-alus Kappaletavara-/konttialus Yksikansinen alus Monikansinen alus
34	Kuivalastiproomu	Kansiproomu Pohjaluukkuproomu Proomuemälaivaan uitetava proomu Avoin kuivalastiproomu Katettu kuivalastiproomu Muu kuivalastiproomu
35	Matkustaja	Matkustaja (risteilymatkustajia lukuun ottamatta)
36	Risteilymatkustaja	Ainoastaan ristelyalukset
41	Kalastus	Kalanpyyntialus (*) Kalankäsittelyalus (*)
42	Offshore-toiminta	Porausalus ja tutkimusalus (*) Offshore-tukialus (*)
43	Hinaajat	Hinaajat (*) Työntöalukset (*)
49	Muut	Ruoppaajat (*) Merentutkimus-/merenmittausalukset (*) Muut alukset (*)
XX	Tuntematon	Tuntematon alustyyppi

(*) Eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

LIITE VII

ALUSTEN KOKOLUOKAT

kantavuutena (DWT) tai bruttovetoisuutena (GT)

Tämä luokitus koskee ainoastaan aluksia, joiden bruttovetoisuus on 100 tai enemmän.

Ryhmä	Alaraja		Yläraja	
	DWT	GT	DWT	GT
01	—	100	499 tai alle	499 tai alle
02	500	500	999	999
03	1 000	1 000	1 999	1 999
04	2 000	2 000	2 999	2 999
05	3 000	3 000	3 999	3 999
06	4 000	4 000	4 999	4 999
07	5 000	5 000	5 999	5 999
08	6 000	6 000	6 999	6 999
09	7 000	7 000	7 999	7 999
10	8 000	8 000	8 999	8 999
11	9 000	9 000	9 999	9 999
12	10 000	10 000	19 999	19 999
13	20 000	20 000	29 999	29 999
14	30 000	30 000	39 999	39 999
15	40 000	40 000	49 999	49 999
16	50 000	50 000	79 999	79 999
17	80 000	80 000	99 999	99 999
18	100 000	100 000	149 999	149 999
19	150 000	150 000	199 999	199 999
20	200 000	200 000	249 999	249 999
21	250 000	250 000	299 999	299 999
22	300 000 tai yli	300 000 tai yli	—	—

Huom. Jos alukset, jotka ovat bruttovetoisuudeltaan pienemmät kuin 100, luetaan mukaan tämän direktiivin soveltamisalaan, ne luokitellaan ryhmäkoodiin "99".

LIITE VIII

TILASTOTIEDOSTOJEN RAKENNE

Tässä liitteessä määritetyillä tiedostoilla rajataan yhteisön vaatimien merikuljetusta koskevien tilastojen ajanjaksot. Kussakin tiedostossa määritellään rajattu joukko muuttujia ristiintaulukoituina eri luokitusten mukaisesti yhteenlaskettuina eri muuttujien arvojen mukaan, siten kuin korkealaatuisilta tilastoilta vaaditaan.

Neuvosto vahvistaa komission ehdotuksesta tiedoston B 1 keruun edellytykset sellaisen pilottitutkimuksen tulosten perusteella, joka tehdään direktiivin 95/64/EY 10 artiklassa säädettyinä kolmen vuoden siirtymäaikana ja joka koskee toteuttavuusmahdollisuutta sekä tietojen keräämisestä jäsenvaltioille ja vastaajille aiheutuvia kustannuksia.

YHDISTETYT JA YKSITYISKOHTAISET TILASTOT

- Tavaroiden ja matkustajien osalta valituista satamista toimitettavat tiedostot ovat A1, A2, B1, C1, D1, E1 F1 ja/tai F2.
- Tavaroiden mutta ei matkustajien osalta valituista satamista toimitettavat tiedostot ovat A1, A2, A3, B1, C1, E1, F1 ja/tai F2.
- Matkustajien mutta ei tavaroiden osalta valituista satamista toimitettavat tiedostot ovat A3, D1, F1 ja/tai F2.
- Valituista satamista sekä tavaroiden että matkustajien osalta valitsematta jääneistä satamista toimitettava tiedosto on A3.

Tiedosto A1: Merikuljetukset Euroopan suurimmissa satamissa sataman, lastityypin ja yhteyden mukaan

Jakso: Neljännesvuosi

	Muuttujat	Koodin taso	Luokitus
Ulottuvuudet	Tiedosto	2-merkkinen aakkosnumeerinen	A1
	Viitevuosi	4-merkkinen aakkosnumeerinen	(esim. 1997)
	Tilastoneljännesvuosi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	(1, 2, 3, 4)
	Tiedot antava satama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelosta valitut ETA-satamat
	Suunta	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Saapuvat, lähtevät (1, 2)
	Lastaus-/purkusatama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelossa olevat ETAsatamat
	Yhteys	4-merkkinen aakkosnumeerinen	Rannikkoalueet, liite IV
	Lastityyppi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Lastityyppi, liite II

Tiedot: Tavaroiden bruttopaino tonneina.

Tiedosto A2: Merikuljetukset muuten kuin konteissa tai liikkuvissa yksiköissä Euroopan suurimmissa satamissa sataman, lastityypin ja yhteyden mukaan

Jakso: Neljännesvuosi

	Muuttujat	Koodin taso	Luokitus
Ulottuvuudet	Tiedosto	2-merkkinen aakkosnumeerinen	A2
	Viitevuosi	4-merkkinen aakkosnumeerinen	(esim. 1997)
	Tilastoneljännesvuosi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	(1, 2, 3, 4)
	Tiedot antava satama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelosta valitut ETAsatamat
	Suunta	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Saapuvat, lähtevät (1, 2)
	Lastaus-/purkusatama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelossa olevat ETAsatamat
	Yhteys	4-merkkinen aakkosnumeerinen	Rannikkoalueet, liite IV
	Lastityyppi	2-merkkinen aakkosnumeerinen	Lastityyppi (muut paitsi kontit ja ro-ro), liite II (alaluokat 1X, 11, 12, 13, 19, 2X, 21, 22, 23, 29, 9X, 91, 92 ja 99)

Tiedot: Tavaroiden bruttopaino tonneina.

Tiedosto A3: Tiedot, joita pyydetään sekä valituista satamista että satamista, joista ei pyydetä yksityiskohtaisia tilastoja (ks. 4 artiklan 3 kohta)

Jakso: Vuosittainen

	Muuttujat	Koodin taso	Luokitus
Ulottuvuudet	Tiedosto	2-merkkinen aakkosnumeerinen	A3
	Viitevuosi	4-merkkinen aakkosnumeerinen	(esim. 1997)
	Tilastoneljännesvuosi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	(0)
	Tiedot antava satama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Kaikki satamaluettelossa olevat satamat
	Suunta	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Saapuvat, lähtevät (1, 2)

Tiedot: Tavaroiden bruttopaino tonneina.

Matkustajien lukumäärä (risteilymatkustajia lukuun ottamatta).

Risteilyn aloittavien ja päättävien risteilymatkustajien lukumäärä.

Risteilyyn liittyvällä tutustumisretkellä olevien risteilymatkustajien lukumäärä: suunta: ainoastaan saapuvat (1) — (vapaaehtoinen).

Tiedosto B1: Merikuljetukset Euroopan suurimmissa satamissa sataman, lastityypin, tavarain ja yhteyden mukaan

Jakso: Vuosittainen

	Muuttujat	Koodin taso	Luokitus
Ulottuvuudet	Tiedosto	2-merkkinen aakkosnumeerinen	B1
	Viitevuosi	4-merkkinen aakkosnumeerinen	(esim. 1997)
	Tilastoneljännesvuosi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	(0)
	Tiedot antava satama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelosta valitut ETA-satamat
	Suunta	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Saapuvat, lähtevät (1, 2)
	Lastaus-/purkusatama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelossa olevat ETA-satamat
	Yhteys	4-merkkinen aakkosnumeerinen	Rannikkoalueet, liite IV
	Lastityyppi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Lastityyppi, liite II
	Tavara	2-merkkinen aakkosnumeerinen	Tavaraluokitus, liite III

Tiedot: Tavaroiden bruttopaino tonneina.

Tiedosto C1: Merikuljetukset konteissa tai ro-ro Euroopan suurimmissa satamissa sataman, lastityypin, yhteyden ja lastaustilanteen mukaan

Jakso: Neljännesvuosi

	Muuttujat	Koodin taso	Luokitus
Ulottuvuudet	Tiedosto	2-merkkinen aakkosnumeerinen	C1
	Viitevuosi	4-merkkinen aakkosnumeerinen	(esim. 1997)
	Tilastoneljännesvuosi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	(1, 2, 3, 4)
	Tiedot antava satama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelosta valitut ETA-satamat
	Suunta	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Saapuvat, lähtevät (1, 2)
	Lastaus-/purkusatama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelossa olevat ETA-satamat
	Yhteys	4-merkkinen aakkosnumeerinen	Rannikkoalueet, liite IV
	Lastityyppi	2-merkkinen aakkosnumeerinen	Lastityyppi (ainoastaan kontti ja ro-ro), liite II (alaluokat 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 52, 53, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63 ja 69)

Tiedot: Tavaroiden bruttopaino tonneina (lastityyppi: alaluokat 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63 ja 69).

Yksiköiden lukumäärä (lastityyppi: alaluokat 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 52, 53, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63 ja 69).

Tyhjien yksiköiden määrä (lastityyppi: alaluokat 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 59, 6X, 61, 63 ja 69).

Tilasto D1: Matkustajaliikenne Euroopan suurimmissa satamissa yhteyden ja aluksen rekisteröidyn kansallisuuden mukaan

Jakso: Neljännesvuosi

	Muuttujat	Koodin taso	Luokitus
Ulottuvuudet	Tiedosto	2-merkkinen aakkosnumeerinen	D1
	Viitevuosi	4-merkkinen aakkosnumeerinen	(esim. 1997)
	Tilastonejännnesvuosi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	(1, 2, 3, 4)
	Tiedot antava satama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelosta valitut ETA-satamat
	Suunta	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Saapuvat, lähtevät (1, 2)
	Lastaus-/purkusatama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelossa olevat ETA-satamat
	Yhteys	4-merkkinen aakkosnumeerinen	Rannikkoalueet, liite IV
	Aluksen rekisteröity kansallisuus	4-merkkinen aakkosnumeerinen	Aluksen rekisteröity kansallisuus, liite V

Tiedot: Matkustajien lukumäärä lukuun ottamatta risteilyn aloittavien ja päättävien risteilymatkustajien sekä risteilyyn liittyvällä tutustumisretkellä olevien risteilymatkustajien lukumäärää.

Tilasto E1: Merikuljetukset Euroopan suurimmissa satamissa sataman, lastityypin, yhteyden ja aluksen rekisteröidyn kansallisuuden mukaan

Jakso: Vuosittainen

	Muuttujat	Koodin taso	Luokitus
Ulottuvuudet	Tiedosto	2-merkkinen aakkosnumeerinen	E1
	Viitevuosi	4-merkkinen aakkosnumeerinen	(esim. 1997)
	Tilastonejännnesvuosi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	(0)
	Tiedot antava satama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelosta valitut ETAsatamat
	Suunta	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Saapuvat, lähtevät (1, 2)
	Lastaus-/purkusatama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelossa olevat ETAsatamat
	Yhteys	Four-character alphanumeric	Rannikkoalueet, liite IV
	Lastityyppi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Lastityyppi, liite II
	Aluksen rekisteröity kansallisuus	4-merkkinen aakkosnumeerinen	Aluksen rekisteröity kansallisuus, liite V

Tiedot: Tavaroiden bruttopaino tonneina.

Tiedosto F1: Satamaliikenne Euroopan suurimmissa satamissa sataman, lastin lastaus- tai purkualuksen tyyppin ja koon sekä alukseen nousevien ja siitä poistuvien matkustajien mukaan (risteilyyn liittyvällä tutustumisretkellä olevat risteilymatkustajat mukaan luettuina)

Jakso: Neljännesvuosi

	Muuttujat	Koodin taso	Luokitus
Ulottuvuudet	Tiedosto	2-merkkinen aakkosnumeerinen	F1
	Viitevuosi	4-merkkinen aakkosnumeerinen	(esim. 1997)
	Tilastoneljännesvuosi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	(1, 2, 3, 4)
	Tiedot antava satama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelosta valitut ETA-satamat
	Suunta	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Saapuvat, lähtevät (1, 2)
	Alustyyppi	2-merkkinen aakkosnumeerinen	Alustyyppi, liite VI
	Aluksen koko, bruttovetoisuus DWT	2-merkkinen aakkosnumeerinen	Kantavuus — kokoluokat, liite VII

Tiedot: Alusten lukumäärä.
Alusten kantavuus tonneina.

Tiedosto F2: Satamaliikenne Euroopan suurimmissa satamissa sataman, lastin lastaus- tai purkualuksen tyyppin ja koon sekä alukseen nousevien ja siitä poistuvien matkustajien mukaan (risteilyyn liittyvällä tutustumisretkellä olevat risteilymatkustajat mukaan luettuina)

Jakso: Neljännesvuosi

	Muuttujat	Koodin taso	Luokitus
Ulottuvuudet	Tiedosto	2-merkkinen aakkosnumeerinen	F2
	Viitevuosi	4-merkkinen aakkosnumeerinen	(esim. 1997)
	Tilastoneljännesvuosi	1-merkkinen aakkosnumeerinen	(1, 2, 3, 4)
	Tiedot antava satama	5-merkkinen aakkosnumeerinen	Satamaluettelosta valitut ETA-satamat
	Suunta	1-merkkinen aakkosnumeerinen	Saapuvat, lähtevät (1, 2)
	Alustyyppi	2-merkkinen aakkosnumeerinen	Alustyyppi, liite VI
	Aluksen koko, bruttovetoisuus GT	2-merkkinen aakkosnumeerinen	Bruttovetoisuus — kokoluokat, liite VII

Tiedot: Alusten lukumäärä.
Alusten bruttovetoisuus.

LIITE IX

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen myöhemmistä muutoksista

(12 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 95/64/EY
(EYVL L 320, 30.12.1995, s. 25).

Komission päätös 98/385/EY
(EYVL L 174, 18.6.1998, s. 1).

Ainoastaan 3 artikla

Komission päätös 2000/363/EY
(EYVL L 132, 5.6.2000, s. 1).

Ainoastaan 1 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o
1882/2003
(EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

Ainoastaan liitteessä II oleva 20 alakohta

Komission päätös 2005/366/EY
(EYVL L 123, 17.5.2005, s. 1).

Ainoastaan 1 artikla

Komission asetus (EY) N:o 1304/2007
(EUVL L 290, 8.11.2007, s. 14).

Ainoastaan 1 artikla

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskeva määräaika

(12 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä
95/64/EY	31 päivä joulukuuta 1996

LIITE X

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 95/64/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan a kohdan ensimmäinen alakohta
2 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohta	2 artiklan a kohdan toisen alakohdan i ja ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	2 artiklan a kohdan kolmas alakohta
2 artiklan 2–5 kohta	2 artiklan b–e kohta
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
4 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 3 kohta
5, 6 ja 7 artikla	5, 6 ja 7 artikla
8 artiklan 1 kohta	8 artikla
8 artiklan 2 kohta	—
9 artikla	9 artikla
10 artikla	—
11 artikla	—
12 artikla	—
13 artiklan 1 ja 2 kohta	10 artiklan 1 ja 2 kohta
—	10 artiklan 3 kohta
13 artiklan 3 kohta	—
14 artiklan 1 kohta	—
14 artiklan 2 kohta	11 artikla
—	12 artikla
15 artikla	13 artikla
16 artikla	14 artikla
Liitteet I–VIII	Liitteet I–VIII
—	Liite IX
—	Liite X

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 29 päivänä toukokuuta 2009,

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyytämän, Englantia, Skotlantia ja Walesia koskevan poikkeuksen myöntämisestä vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 3853)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2009/431/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä III olevan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä III olevan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Jos jäsenvaltio aikoo sallia direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä ja a alakohdassa mainituista määristä poikkeavan lantamäärän käytön hehtaaria kohti vuodessa, kyseinen määrä on asetettava sellaiseksi, ettei se vaaranna kyseisen direktiivin 1 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamista, ja määrä on voitava perustella puolueettomien perusteiden, kyseessä olevassa tapauksessa esimerkiksi pitkällä kasvukausilla ja suurilla typpimääriä kuluttavilla kasvustoilla.

(2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta pyysi 14 päivänä tammikuuta 2009 komissiolta direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan kol-

(3) Pyydetyn poikkeuksen mukaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan Englannissa, Skotlannissa ja Walesissa sallima määrä olisi enintään 250 kilogrammaa karjanlannasta peräisin olevaa tyyppiä hehtaaria kohden vuodessa nurmitiloilla. Poikkeuksen soveltamisalaan arvioidaan Englannissa, Skotlannissa ja Walesissa kuuluvan noin 1 950 tilaa, mikä merkitsee 1,3 prosenttia kaikista tiloista, 1,5 prosenttia käytetystä maatalousmaasta ja 21 prosenttia lypsykarjasta.

(4) Direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpanoa koskeva lainsäädäntö, myös pilaantumisalttiiden vyöhykkeiden nimeämisestä ja toimintaohjelmia koskeva lainsäädäntö (Englanti: Regulations 2008 No 2349; Skotlanti: Regulations 2008 No 298 ja Wales: Regulations 2008 No 3143), on annettu ja sitä sovelletaan samanaikaisesti tämän päätöksen kanssa.

(5) Toimintaohjelman soveltamisalaan kuuluvat nimetyt pilaantumisalttiit vyöhykkeet kattavat 68 prosenttia Englannin kokonaisalueesta, 14 prosenttia Skotlannin kokonaisalueesta ja 4 prosenttia Walesin kokonaisalueesta.

⁽¹⁾ EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

(6) Vedenlaadusta toimitettujen tietojen mukaan keskimääräinen nitraattipitoisuus on alle 50 mg/l 83 prosentissa ja alle 25 mg/l 58 prosentissa Englannin pohjavesimuodostumista. Skotlannin ja Walesin osalta keskimääräinen nitraattipitoisuus on alle 50 mg/l yli 90 prosentissa pohjavesimuodostumista ja alle 25 mg/l yli 70 prosentissa pohjavesimuodostumista. Englannin pintavesistöjen osalta on todettu, että keskimääräinen nitraattipitoisuus on alle 25 mg/l yli 50 prosentissa seuranta-asetusta ja enintään 9 prosentissa seuranta-asetusta keskimääräinen nitraattipitoisuus on yli 50 mg/l. Skotlannissa ja Walesissa keskimääräinen nitraattipitoisuus on alle 25 mg/l yli 90 prosentissa seuranta-asetusta. Yhdenkään seuranta-asetuksen nitraattipitoisuudet eivät ylittäneet 50mg/l.

(7) Englannissa, Skotlannissa ja Walesissa yleisimmät laiduntavat eläimet ovat lypsykarja, lihakarja ja lampaat. Näiden määrä on kuitenkin vähentynyt vuosina 1995–2007 (nautakarjan määrä on laskenut 13 prosenttia sekä lampaiden ja karitsojen määrä 22 prosenttia). Noin 48 prosenttia karjanlannan kokonaistuotannosta käytetään olkipohjaisista suojista tulevana kiinteänä lantana ja 52 prosenttia lietteenä.

(8) Keinolannoitteiden käyttö on vähentynyt viimeisten 20 vuoden ajan. Typen käyttö on vähentynyt 42 prosenttia ja fosforin käyttö 49 prosenttia. Kemiallisen typen käyttö lypsykarjan laidunmailla on vähentynyt 37 prosenttia vuoden 1999 jälkeen. Kemiallista typpeä käytettiin vuonna 2007 128 kg N/ha. OECD:n kansalliset tyypit ja fosforitaset osoittavat, että vuosina 1985–2002 tyypitase laski 46 kilosta N/ha 22 kiloon N/ha. Fosforitase puolestaan laski 15 kilosta P/ha 12 kiloon P/ha.

(9) Englannissa, Skotlannissa ja Walesissa 69 prosenttia maatalousmaista on nurmikasvustoa. Tästä 46 prosenttia on laajaa nurmialaa ja 54 prosenttia hoidettua nurmipeltoa. Maatalousmaasta 31 prosenttia on viljelysmaata.

(10) Ilmoitukseen liitetystä asiakirjoista käy ilmi, että ehdotettu 250 kilogramman määrä nurmitiloilla laiduntavan karjan lannasta peräisin olevaa typpeä hehtaaria kohden on puolueettomasti perusteltavissa esimerkiksi suurella nettosademäärällä, pitkällä kasvukausilla ja suurilla typpimääriä kuluttavilla hyvätuottoisilla kasvustoilla.

(11) Tutkittuaan pyynnön komissio katsoo, että ehdotettu 250 kilogramman määrä hehtaaria kohden ei estä direktiivin 91/676/EY tavoitteiden saavuttamista, jos eräitä tiukkoja edellytyksiä noudatetaan.

(12) Tätä päätöstä olisi sovellettava yhdessä Englantia, Skotlantia ja Walesia koskevan vuosina 2009–2012 toteutettavan toimintaohjelman kanssa.

(13) Tämä päätös on direktiivin 91/676/ETY 9 artiklalla perustetun nitraattikomitean lausunnon mukainen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Myönnetään tässä päätöksessä säädetyin edellytyksin Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyytämä, Englantia, Skotlantia ja Walesia koskeva poikkeus, jonka tarkoituksena on sallia direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä ja a alakohdassa mainittuja määriä suuremman karjanlannan määrän käyttö.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

- 'nurmitiloilla' tiloja, joiden lannanlevitykseen käytettävissä olevasta maatalousmaan pinta-alasta vähintään 80 prosenttia on nurmea,
- 'laiduntavalla karjalla' tarkoitetaan nautakarjaa (lukuun ottamatta lihavasikoita), lampaita, peuroja, vuohia ja hevosia,
- 'nurmella' pitkä- tai lyhytikäistä nurmikasvustoa (lyhytikäisen nurmen kesto on yleensä alle neljä vuotta).

3 artikla

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan nurmitiloihin yksittäistapauksissa ja noudattaen 4, 5 ja 6 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

4 artikla

Vuosittainen lupa ja sitoumus

1. Viljelijöiden, jotka haluavat käyttää poikkeusta hyväkseen, on tehtävä toimivaltaisille viranomaisille hakemus vuosittain.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vuosittaisen hakemuksen yhteydessä viljelijöiden on kirjallisesti sitouduttava täyttämään 5 ja 6 artiklassa säädetyt edellytykset.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikkiin poikkeushakemuksiin sovelletaan hallinnollista valvontaa. Jos valvonnassa ilmenee, että 5 ja 6 artiklan edellytyksiä ei ole täytetty, hakijalle on ilmoitettava tästä. Tällaisessa tapauksessa hakemusta on pidettävä hylättyinä.

5 artikla

Lannan ja muiden lannoitteiden käyttö

1. Nurmitiloilla voidaan vuosittain levittää maahan laiduntavan karjan lantaa, eläinten omat jätökset mukaan luettuina, määrä, joka sisältää enintään 250 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohden, ja lisäksi on noudatettava 2–7 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2. Typen kokonaismäärä ei saa ylittää kyseessä olevan kasvuston ennakoitua ravinnetarvetta, maaperästä saatu ravinne määrä huomioon ottaen.

3. Kullakin tilalla on laadittava lannoitus suunnitelma, jossa esitetään viljelymaan viljelykierto sekä suunniteltu lannan ja typpi- ja fosfaattilannoitteiden käyttö. Lannoitus suunnitelman on oltava tilalla viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä maaliskuuta.

Lannoitus suunnitelmaan on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) karjan lukumäärä, kuvaus säilytys- ja varastointijärjestelmistä, mukaan luettuina käytettävissä olevat lannanvarastointitilat;
- b) laskelma tilalla tuotetun lannan sisältämän typen määrästä (josta on vähennetty säilytyksen ja varastoinnin aikainen hävikki) sekä fosforin määrästä;
- c) viljelykierto ja kunkin kasvuston pinta-ala, mukaan luettuna luonnoskartta yksittäisten peltojen sijainnista;
- d) arvio kasvustojen tarvitseman typen ja fosforin määristä;
- e) tilalla käytettävän tai muualle toimitettavan lannan määrä ja laji;
- f) maaperän typen ja fosforin määrää koskevien maaperäanalyysien tulokset, jos tällaisia analyyskejä on tehty;
- g) lannasta peräisin oleva typen ja fosforin määrä kullakin pellolla;

h) typen ja fosforin käyttö kemiallisissa ja muissa lannoitteissa kullakin pellolla.

Suunnitelmia on tarkistettava viimeistään seitsemän päivän kulluttua viljelykäytäntöjen muuttumisesta sen varmistamiseksi, että suunnitelmat ja tosiasialliset käytännöt vastaavat toisiaan.

4. Kullakin tilalla on pidettävä lannoitekirjanpitoa, joka sisältää typpi- ja fosforikuormitukseen liittyvät tiedot. Tämä kirjanpito on toimitettava kalenterivuositain toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jokaisen poikkeusta hyväkseen käyttävän nurmitilan on hyväksyttävä se, että 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hakemus, lannoitus suunnitelma sekä lannoitekirjanpito voidaan tarkastaa.

6. Kullakin poikkeusta hyödyntävällä tilalla on oltava maaperän typpi- ja fosforianalyysin tulokset. Näytteet on otettava ja analyysi on tehtävä vähintään neljän vuoden välein kullakin viljelykierron ja maaperän ominaisuuksien suhteen yhtenevällä tilan osalla. Analyyskejä on tehtävä vähintään yksi kutakin viiden hehtaarin viljelyalaa kohden.

7. Karjanlantaa ei saa levittää syksyllä ennen nurmen kylvöä.

6 artikla

Maankäyttö

Tiloilla lannanlevitykseen käytettävissä olevasta pinta-alasta vähintään 80 prosenttia on oltava nurmiviljelmää. Poikkeusta hyväkseen käyttävien viljelijöiden on toteutettava seuraavat toimenpiteet:

- a) hiekkamailla olevat lyhytikäiset nurmet kynnetään keväällä;
- b) kaikilla maaperätyypeillä on välittömästi nurmen kyntämisen jälkeen viljeltävä runsaasti typpeä käyttäviä kasveja;
- c) viljelykiertoon ei saa sisältyä ilmakehän typpeä sitovia palkotai muita kasveja. Tämä ei kuitenkaan koske apilaa nurmessa, jossa apilan osuus on alle 50 prosenttia, eikä muita palkokasveja, joiden aluskasvina käytetään nurmikasveja.

7 artikla**Muut toimenpiteet**

Tämän poikkeuksen soveltaminen ei rajoita muita toimenpiteitä, joita tarvitaan kansanterveyden, eläinten terveyden sekä ympäristön suojelua koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamiseksi

8 artikla**Seuranta**

1. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava kartat, joista käy ilmi nurmitilojen ja karjan sekä kullakin alueella poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvan maatalousmaan prosenttimäärät, sekä ajantasaistettava nämä kartat vuosittain. Kyseiset kartat on toimitettava komissiolle vuosittain tämän päätöksen 10 artiklassa tarkoitetun kertomuksen liitteenä.

2. Toimintaohjelman ja poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvien tilojen seuranta on toteutettava tilan pelloilla ja maatalousalueiden valuma-alueiden seurantakohteissa. Vertailun mahdollistavien valuma-alueiden seurantakohteiden on edustettava erilaisia maaperätyyppejä, voimaperäistämistä ja lannoituskäytäntöjä.

3. Tämän päätöksen 5 artiklassa tarkoitettujen tutkimusten ja ravinneanalyysien on tuotettava tietoa poikkeusta hyväkseen käyttävien tilojen paikallisesta maankäytöstä, viljelykierroista ja -käytännöistä. Tätä tietoa voidaan käyttää mallipohjaisissa laskelemissa, joilla selvitetään nitraatin huuhtoutumista ja fosforin hävikkiä pelloilta, joille levitetään hehtaarille enintään 250 kilogrammaa typpeä sisältävä määrä laiduntavan karjan lantaa vuodessa.

4. Maatalousalueiden valuma-alueiden seurantakohteisiin kuuluvien tilojen matalista pohjavesistä, maavesistä, valumavesistä ja vesivirroista on kerättävä tietoja, joista käy ilmi juuristovyöhykkeestä pohja- ja pintaveden siirtyvän veden nitraatti- ja fosforipitoisuus.

5. Vedenlaadun seuranta on lisättävä kaikkein haavoittuvimpien vesistöjen lähistöllä sijaitsevilla maatalousalueiden valuma-alueilla

6. Ravinteiden hallinnan parantamiseksi on toteutettava tutkimus, jonka avulla poikkeusjakson loppuun mennessä kerätään yksityiskohtaista tieteellistä tietoa voimaperäisestä nurmiviljelystä. Tutkimuksessa on keskityttävä ravinnehävikkiin, myös nitraatin huuhtoutumiseen, denitrifikaatiohävikkiin ja fosfaattihävikkiin voimaperäisissä maidontuotantojärjestelmissä edustavilla alueilla.

9 artikla**Valvonta**

1. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on tehtävä kaikkien poikkeusta hyväkseen käyttävien tilojen osalta hallinnollisia tarkastuksia, joilla valvotaan, että enimmäismäärä, joka on 250 kilogrammaa laiduntavan karjan lannasta peräisin olevaa typpeä hehtaaria kohden, ei ylitetä ja että typen käyttöä koskevia lannoituksen enimmäismääriä ja maankäytön edellytyksiä noudatetaan.

2. On laadittava peltotarkastusohjelma, joka perustuu riskianalyysiin, aikaisempien vuosien tarkastusten tuloksiin ja direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpanolainsäädännön noudattamiseksi suoritettujen yleisten pistokokeiden tuloksiin. Peltotarkastuksia on tehtävä vähintään kolmelle prosentille poikkeusta hyväkseen käyttävistä maatiloista, ja tarkastusten on koskettava 5 ja 6 artiklassa vahvistettujen edellytysten noudattamista.

10 artikla**Raportointi**

1. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava vuosittain komissiolle seurannan tulokset sekä tiivistetty kertomus vedenlaadun kehityksestä ja arviointimenetelmistä. Kertomuksessa on selvitettävä, miten poikkeusta koskevien edellytysten noudattamista on arvioitu tiloilla suoritettavien tarkastuksien, sekä annettava tietoja hallinnollisissa tarkastuksissa ja peltotarkastuksissa todetuista tiloista, jotka eivät täytä edellytyksiä.

Ensimmäinen kertomus on toimitettava kesäkuuhun 2010 mennessä ja sen jälkeen kertomukset on toimitettava vuosittain kesäkuuhun mennessä.

2. Komissio ottaa näin saadut tulokset huomioon mahdollisen uuden pyynnön yhteydessä.

11 artikla**Soveltaminen**

Tätä päätöstä sovelletaan toimintaohjelman täytäntöönpanoa koskevien asetusten yhteydessä Englannissa (Regulations 2008 No 2349), Skotlannissa (Regulations 2008 No 298) ja Walesissa (Regulations 2008 No 3143). Sen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2012.

12 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 2009.

Komission puolesta

Stavros DIMAS

Komission jäsen

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaa jille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>